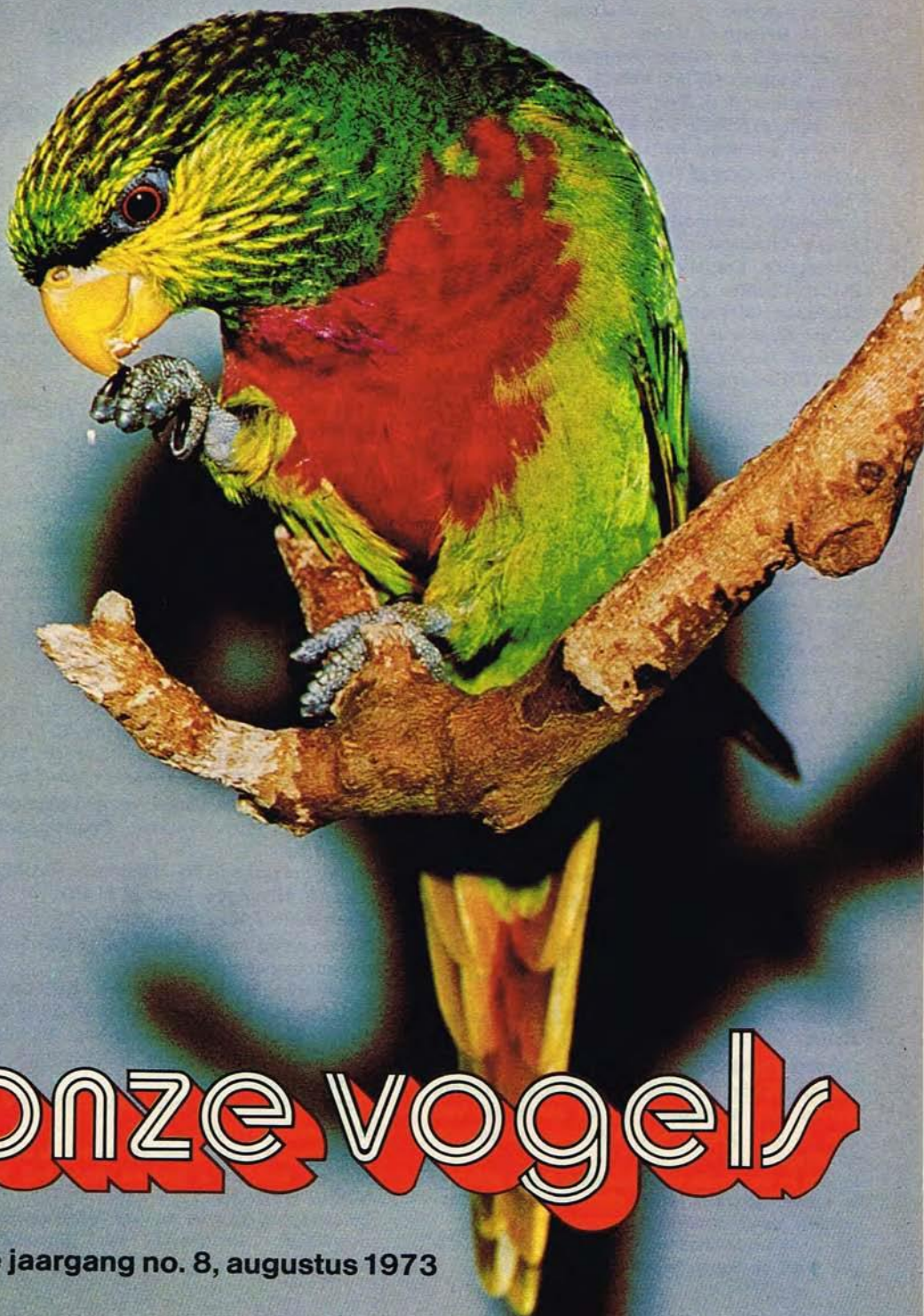

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

onze vogels

34e jaargang no. 8, augustus 1973

De

Ussel

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (01600) 3 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, telefoon (05760) 1 86 31.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Mepel, telefoon (05220) 5 38 84.
Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.
District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 2, Mollenpolle, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 169, Assen, telefoon (05920) 4 11 28.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, tel. (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde.
District Utrecht: J. G. Harskamp, Pr. Beatrixlaan 25, IJsselstein, tel. (03478) 21 25.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (02508) 3 26.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, tel. (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van de Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: J. M. Hoebbers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04907) 12 64.

CONTACTPERSONEN

TECHNISCHE COMMISSIES

W. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48 voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a, Schiedam, telefoon (010) 15 63 55 voor kleur- en postuurkanaries.
H. Butter, Amstelstraat 60, Beverwijk, telefoon (02510) 3 36 17 voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.
Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.
De contributie bedraagt in dit geval f 17,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 15,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 16,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 220 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 1560 74 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: P. Kool, Wolphaertsbocht 421, Rotterdam 20, tel. 010-851713.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Prikkorf 203, Hoogvliet, tel. (010) 16 54 96.

Penningmeester: J. Sloof, Dr. Schaepmanlaan 10, Heeze, tel. (04907) 18 76.

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906. Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur.

Penningmeester: Th. Gietman, Grootstalseaan 38, Nijmegen. Giro 28 87 832.

Contributie f 13,— per jaar.

Speciaalclub voor liefhebbers van insekten en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. W. Wareman, Schermerhoek 375, Capelle a.d. IJssel, tel. (010) 50 27 66.

Penningmeester: W. Ouwehand, Dahliastraat 40a, Rotterdam 25, giro 2625815 t.n.v. penn. speciaalclub.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Grasparkietenclubs

Inlichtingen over, waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne door het bondsbureau verstrekt.

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

VOGELS

BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders
Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V. Kleine annonces, voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,— per advertentie. Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.
ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Regentesselaan 378, Den Haag.
GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.
ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.
GROTE PARKIETEN EN BASTAARDEN MET KANARIEBLOED aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.
TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 24 september 1973

IN DIT NUMMER

	pag.
Reigers	364
Grootte en type in de grasparkiet	368
De Fife kanarie	371
Aspergillosis, schimmels en schimmelgevaar	374
De roodfactorige kanarie - een probleemvogel?	376
Welke invloed kan het toevoegen van te veel roodvoer hebben op de broedresultaten?	379
Op bezoek bij nachtegalen	381
Over onderwaterwandelaars en een krullendragende staartwipper	387
Het is niet altijd goud wat er blinkt	389
De maskerzebravinkweek in de praktijk	392
Kleurmutaties bij gouldamadines	399
Bepanting in en om de volière	401
Belangrijke mededelingen	402
Vraag en aanbod	403
Het goudhaantje	404

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Geco, Raalte	370
Harlinger Vogelhuis, Harlingen	370
Jan D. Kapelle, Deventer	370
CéDé, Tilburg	370
Vozano	373
Roupe v. d. Voort, Den Haag	373
Beaphar, Raalte	373
Van Waardhuizen, Leiderdorp	373
Geco, Raalte	375
Veraka, Terheijden (N.-Br.)	375
Van Waardhuizen, Leiderdorp	375
Beaphar, Raalte	375
Benny Slagers, Enter (Ov.)	375
Komeco, Alkmaar	375
Thieme,	375
Roupe v. d. Voort, Den Haag	375
Vic. van Heeswijk, Veghel	375
N.B.v.V., Bergen op Zoom	386
Wirika, Schijndel	390
CéDé, Tilburg	391
Harteveld, Hoos en Heijermans B.V., Rotterdam	394
404 insecticide	397
Blankestijn, Veenendaal	398
Witte Molen, Meeuwen (N.-Br.)	401
Santalina	405
V.V.R., Rijswijk	405
Animali, Eindhoven	407
Holley, Delft	407
Beaphar, Raalte	407
Rein v. d. Veen, Goor	407
Witte Molen, Meeuwen (N.-Br.)	408

Voorpagina: Lori, foto H. Schrempf
Zie artikel op pagina 398

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset,
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

REIGERS

Van de reigerfamilie (*Ardeidae*) worden negen soorten gerekend tot de Nederlandse avifauna (vogelwereld). Hiervan zijn de Blauwe reiger (*Ardea cinerea*), Purperreiger (*Ardea purpurea*), Kwak (*Nycticorax nycticorax*), Woudaapje (*Ixobrychus minutus*) en Roerdomp (*Botaurus stellaris*) broedvogels, is de Kleine Zilverreiger (*Egretta garzetta*) een onregelmatige gast en de Grote Zilverreiger (*Egretta alba*), de Ralreiger (*Ardeola ralloides*) en de Koereiger (*Bubulcus ibis*) dwaalgasten. Graag laat ik ze stuk voor stuk de revue passeren en doe dit nu eens „tegen de draad in” met andere woorden: ik begin bij de dwaalgasten. Hieronder worden verstaan „gasten, welke na 1900 niet meer dan 15 maal zijn vastgesteld in ons land”. (*Avifauna van Nederland*).

De koereiger

De koereiger is tot nu toe slechts een keer of drie binnen onze grenzen waargenomen. In de zomer van 1964 waren er zowaar twee tegelijk: één exemplaar aan de mond van de Eem en één op een weiland ten noorden van Naarden. Een jaar later trof men één koereiger aan op een stukje land in een polder bij Gouderak (Z.H.). Deze vogel wordt als volgt beschreven: „geel-bruine kruin met afhanginge kuif; op borst en rug strepen van dezelfde kleur; verder geheel wit; erg hoekige

kaken; korte dikke nek; snavel oranjegeel”. Hij is stukken kleiner dan onze Blauwe reiger en meet van snavelpunt tot staarteinde slechts een halve meter. Hij broedt in Europa alleen in zuidelijk Spanje, in het gebied van de Guadalquivir, maar af en toe wil hij wel eens een broedpoging wagen in de Rhônedelta, de bij vogelaars zo geliefde Camargue. Voorts strekt zijn woongebied zich uit over grote delen van Afrika, zuidelijk Azië, alsmede over kleinere gebieden in Australië en Amerika. De Engelsen noemen hem „cattle-egret” vanwege het feit dat hij zich graag ophoudt in de buurt van kudden grazend vee, waar hij insecten en wormen wegpikt. De vogel loopt dan met grote passen door het gras, de tenen wijd gespreid, de kop schuin omlaag. Plotseling staat hij dan met een ruk stil om met een bliksemsnelle snavelpik een regenworm uit de grond te trekken, waarbij hij soms „door de hielen zakt”. Ook rijdt hij wel mee op de ruggen van vee om daar het ongedierte weg te snappen. Ook sprinkhanen, kikkers en hagedissen staan op het menu.

De koereigers broeden soms in immense kolonies in laag geboomte of grote rietvelden. Soms zoeken ze de dorpen op om daar in hoge bomen te broeden.

De nesten worden gemaakt van takken, twijgen en rietstengels, waarop de twee tot vijf groenachtig blauwe eieren komen te liggen.

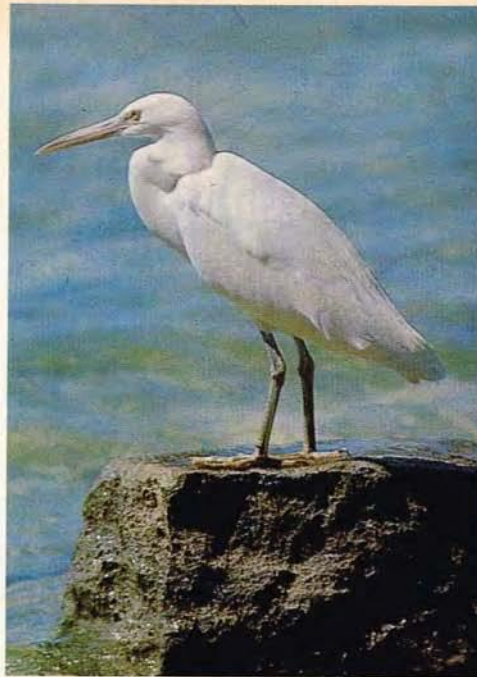
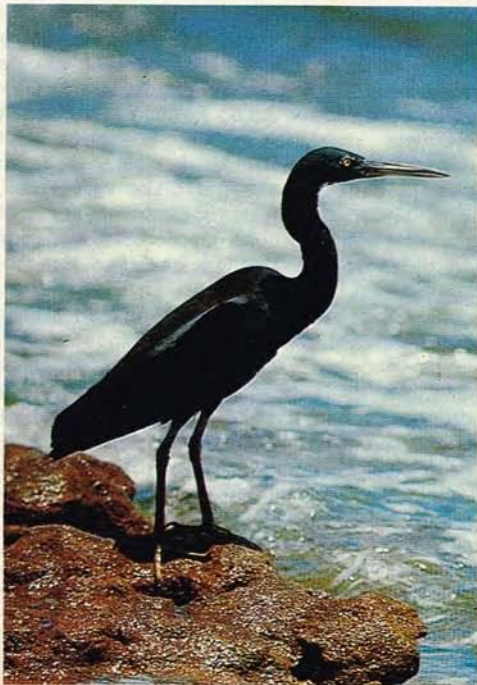
De jongen zijn pas na twee jaar geslachtsrijp. Het geluid dat deze reigers bij tijd en wijle laten horen klinkt ongeveer als „krók — krók” en soms „kraaark”.

De ralreiger

De ralreiger is wat vaker in ons land gesignaleerd. De „Avifauna” maakt gewag van tien gevallen: drie vondsten en tenminste zeven waarnemingen.

Het is niet uitgesloten dat ongeveer één en een kwart eeuw geleden deze vogel in ons land heeft gebroed en wel op het Scholle-vaarseiland in de buurt van Rotterdam. De eigenlijke broedgebieden liggen echter wel een eind uit de buurt: het zuidelijk deel van het Iberisch Schiereiland, de Rhône-delta (Carmargue), de Po-vlakte, Hongarije, een deel van de Balkan en Zuid-Rusland. Ook bewoont hij enorme gebieden in Afrika.

De nestplaatsen komen overeen met die van de koereiger: laag geboomte boven water of rietvelden. De drie tot vijf eieren zijn groenachtig blauw en iets kleiner dan die van de koereiger, iets wat logisch is, daar de ralreiger geringere afmetingen heeft dan de koereiger. De vogel heeft een gedwongen postuur met een dikke hals. Op een afstand lijkt hij grotendeels licht gelig bruin met witte vleugels en staart. De witte, afgeronde wieken komen vooral in de bedaarde vlucht goed tot hun recht, want bij een zittende vogel zijn ze 's zomers vrijwel geheel „verscholen” achter de erover hangende aigrettes, die hangen van de schouders en soms voorbij de staart

reiken. De kruin is getooid met een opvallend lange, donker gestreepte afhangende kuif. De poten zijn gelig groen, de ogen geel en de snavel is groenachtig blauw met een zwarte punt.

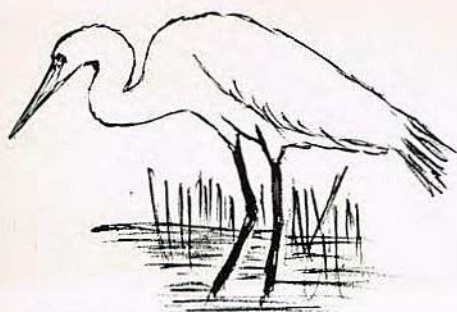
Over het algemeen zijn deze vogels erg zwijgzaam, maar in de avond willen ze wel eens een krassend „karrrr” laten horen.

Grote zilverreiger

Ook de Grote zilverreiger is een dwaalgast, die echter al minstens twaalf keer binnen onze grenzen is waargenomen. Het is een slanke, sneeuw witte verschijning, die wat grootte betreft ongeveer overeenkomt met de Blauwe reiger. In het broedseizoen vallen de sterk verlengde schouderveren als een wolk van tule over de rug. Deze pluimen, de zogenaamde aigrettes, hebben vele duizenden zilverreigers het leven gekost. Monster mode had weer eens een van zijn zo gevreesde buien: de dameshoedjes dienden versierd te worden met de fraaie reigerpluimen. In 1902 werden op de markt in Londen de pronkveren van tenminste tweehonderdduizend zilverreigers verhandeld! Daar kwam nog bij dat vrijwel alle dieren op of bij het nest waren geschoten, met het gevolg dat eveneens duizenden jonge vogels en eieren verloren gingen. Gelukkig is er nu een eind gekomen aan die wrede slachtpartijen, hoewel er in sommige landen heus nog wel een paar „sneuvelen”. Niettemin is deze mooie vogel op plaatsen waar hij vroeger een geregelde verschijning was, geheel uitgestorven.

Ussel

De

Grote zilverreiger

Maar we gaan door met het signalement: ook de veren aan de onderkant van de hals zijn verlengd. De poten en de tenen (die bij de kleine zilverreiger geel zijn) zijn zwart; de scherpe puntige snavel is eveneens zwart, met een beetje geel aan de basis. 's Winters is dit lichaamsdeel gelig van kleur.

Het woongebied van de Grote zilverreiger strekt zich uit over een zeer groot gedeelte van de wereldbol: zuidoost Europa, geheel Zuid-Azië, Australië, een groot deel van Afrika en Noord- en Zuid-Amerika. Deze fraaie vogels prefereren moerassige streken, maar ook broeden ze wel in ondiepe poelen en mangrovebossen. Het is een fantastisch gezicht als die sneeuw-blanke dieren zich zitten te koesteren in het zonnetje, waarbij ze fel afsteken tegen het ze omringende donkergroene gebladerte.

Het nest is een platform van takjes, rietstengels, -bladeren en -linten en wordt bij voorkeur gebouwd in het riet. Er worden echter ook dergelijke platte bouwsels aangetroffen in struikgewas en zelfs in hoog geboomte.

Vaak bevinden ze zich dan in gezelschap van andere familieleden.

Kleine zilverreiger

Dit sierlijke reigertje hoort tot onze onregelmatige gasten en is deze eeuw al meer dan dertig keer in ons land waargenomen. Het is een verkleinde uitgave van de vorige soort, maar er zijn wel een paar verschillen:

de kleine heeft wél sterk verlengde kruinveren, de grote niet. De tenen van de grote zilverreiger zijn zwart, die van de kleine goudgeel, zodat een auteur de vogel eens beschreef als „the lady with the golden slippers” (de dame met de gouden pantoffels). In de vlucht vallen deze „onderdelen” goed op. Het vliegen geschiedt met langzame vleugelslagen, afgewisseld met glijpauzen, waarbij de ronde flapwieken enige tijd stil worden gehouden.

Het voedsel wordt verschalkt in ondiep water, waar de vogels heen en weer waden en grote insecten, visjes, kreeftjes en dergelijke weg-snappen.

Dit reigertje broedt op enige plaatsen in Zuid-Europa, Zuid-Azië, Noord- en Oost-Australië en een paar gebieden in Afrika en Madagaskar.

Op Curaçao heb ik heel dikwijls de Amerikaanse kleine zilverreigers gezien als deze troepsgewijs zaten te zonnen in de mangrove of er, als het erg warm was, beschutting zochten. Prof. Voous zegt van deze levendige vogels: „Bij het voedselzoeken leggen de kleine zilverreigers een hoge mate van sierlijkheid en snelheid van bewegingen aan de dag; zij dansen als het ware in het water en snappen met felle uitvallen van de scherpe snavel links en rechts naar waargenomen prooi.”

Deze reigertjes nestelen graag in hoog of laag geboomte, veel minder vaak in rietvelden.

De blauwe reiger

Van de in ons land voorkomende reigers is de blauwe stellig de bekendste.

Het is een egaal blauwgrijze vogel op hoge steltpoten, met een lichtere hals en onderzijde, donkere slagpennen, een dubbele zwarte streep in de lengte aan de voorkant van de lange hals en een paar verlengde, zwarte sierveren op de kruin. Zo op het oog lijkt het een robuuste vogel, maar dat is schijn. Het lichaam is zelfs betrekkelijk klein. Het forse uiterlijk dankt hij aan het dikke verenkleed, want onder het gewone gepluimde bevindt zich nog een laag dons. Op de borst en langs de zijden van het lichaam bevinden zich zones, velden, waar zich plekken met poederdons ontwikkelen. De vogel neemt dit brosse dons, dat wel een beetje op talkpoeder lijkt, in de lange snavel en bedekt er zijn veren mee. Als dit is geschied, laat hij het rustig drogen en reinigt daarna het geheel met de nagel van de middelste teen, die de vorm heeft van een miniatuur kam! (Er zijn slechts weinig vogelsoorten die een dergelijk apparaatje hebben.) Op deze manier worden het vuil en het visslijm verwijderd.

Hoewel vriend reiger ook wel waterratten, mollen, kikkers, salamanders, insecten, slakken, kleine vogeltjes en dergelijke nuttigt, bestaat het hoofdvoedsel uit vis, dat op twee manieren wordt gevangen: óf de vogel waadt

behoedzaam rond in de ondiepe plas of sloot, óf hij staat roerloos aan de kant spiedend in het water naar een lekker hapje. Niets ontgaat de felle ogen!

Even een flitsende schittering! Een visje wil voorbijschieten, maar mis evenwel: de lange hals, die in een S-bocht wordt gehouden, strekt zich bliksemsnel en schiet naar voren als het welbekende duveltje uit het doosje.

Slechts luttele seconden is de kop onder water en als deze weer zichtbaar wordt, spartelt de waterbewoner in de scherpe speersnavel. Dan volgen enige krampachtige slikbewegingen en langzaam glijdt de vis, met de kop naar voren naar het donkere binnenste van de „harpoenier". Toch kost het de reiger wel eens het leven, want het komt — zij het zelden — voor dat een dikke paling op een ongelukkige plek wordt getroffen, bijvoorbeeld door de kop. De aal kronkelt zich onmiddellijk rond de bezemsteelnek en wurgt de visser, hoewel de kronkelaar zelf eveneens ten dode is opgeschreven. Het komt nogal eens voor dat een reiger wordt besprongen door een wezel of hermelijn en veelal legt ook dan de reiger het loodje.

Reigers broeden bij voorkeur in hoge bomen, soms in het riet en op Texel zijn nesten op lage duintoppen aangetroffen. Het zijn platte bouwsels waarin de vier tot zes kippeëi-grote eieren komen te liggen. De kindertjes zijn bij de geboorte foeilelijk: vrijwel kaal met een geweldige dikke kop op een breipen-dun halsje. Maar na een paar weken gaan de „mormeltjes" al wat lijken op reigertjes. Ze gaan op onderzoek uit, kruipend door de nestkom. Met de lange tenen grijpen ze zich vast aan alles wat ze maar te pakken kunnen krijgen en het is ze om het even of dit nu een takje dan wel een halsje van zus of broertje is. Er wordt op deze manier dan ook wel eens eentje gewurd!

Reigers vliegen, in tegenstelling tot de kraanvogels en ooievaars, met de kop tot op de schouders ingetrokken, de lange poten naar achteren gestrekt.

Met lome slagen bewegen ze zich op hun ronde flapvleugels door het luchtruim en uiten af en toe, vooral in de paartijd, een luide schorre kreet, die een ongehuwd vrouwtje als muziek in de oren klinkt.

De purperreiger

De fraaie purperreiger, die ook wel rode reiger wordt genoemd, is ongeveer een decimeter kleiner dan zijn blauwe neef. Hij is tevens wat slanker en heeft een langere, dunnere hals. Het bovenste gedeelte van de kop is glanzend zwart met verlengde kruinveren; sommige van die afhangende sierveren kunnen wel 15 cm lang worden! De voorkant van de hals is wit met in de lengte een paar rijen

Purperreiger bij nest met jongen

zwarte vlekjes; de zijden zijn rossig met een zwarte, naar beneden steeds breder wordende lengtestreep en de achterzijde is zwart. De borst is aan weerszijden roodbruin, voor de rest zwart vermengd met bruin, de rug en de vleugels zijn donker blauwgrijs met bruine sierveren. De verlengde veren aan de onderhals zijn grijs, rossig, wit en zwart en bedekken de borst voor een groot gedeelte.

De vlucht lijkt op die van de blauwe reiger, maar de vleugels worden wat sneller op en neer bewogen. De hals is dan zeer ver ingetrokken en de poten met de lange tenen, die uiterst geschikt zijn om rietstengels te omklemmen, steken ver achter het lichaam uit. Hij is véél meer moerasvogel dan de blauwe en nestelt dan ook bij voorkeur in moerassen en plassen met veel riet en compact struikgewas. Bij ons is hij een vrij schaarse broedvogel van laagveengebieden in Friesland, Overijssel, Utrecht, Noord- en Zuid-Holland. Er

Vervolg zie pag. 396

Een reiger op zijn nest, het voorjaar is begonnen

GROOTTE EN TYPE IN DE GRASPARKIET

door W. Beckmann

Aan de lengte van deze serie kunt u zien dat we, zonder te veel in herhaling te treden, over de grasparkiet nooit uitgeschreven raken. Persoonlijk probeer ik steeds nieuwe facetten in de grasparkietkweek te benaderen, daar ik aan herkauwen van reeds bekende feiten een gruwel heb. Het feit dat ik veel schrijf, houdt echter nog niet in dat ik dan ook altijd maar gelijk moet hebben. Dit voor de lezers die geneigd zijn te zeggen: „Ik heb het in Onze Vogels gelezen, dus zal het wel zo zijn.”

Met het aanroeren van nieuwe facetten stel ik ten eerste mijn eigen gedachte op papier en ten tweede hoop ik de kwekers te activeren zelf eens over deze problemen na te denken. Het is mezelf al menig keer overkomen dat ik iets in mijn hoofd had en dacht: hé, dat kan een leuk artikeltje worden. Meestal praat ik eerst eens met wat kwekers en lanceer zo terloops enkele van mijn gedachten, waarmee ik commentaar uitlok, en het komt menigmaal voor dat dat commentaar zodanig is, dat ik er eerst nog eens goed over nadenk voordat ik een letter op papier zet.

Dit artikel handelt over de „langharigen en de imbielen”, waarbij ik uitdrukkelijk wil stellen dat deze twee kenmerken niet tesamen hoeven te gaan.

Bij de bevruchting is reeds bepaald hoeveel veren de vogel zal bezitten, m.a.w. het aantal veerzakjes in de huid is genetisch bepaald en dat aantal zal gedurende het verdere leven van de vogel nooit veranderen. Per soort vogel zal het aantal veerzakjes per exemplaar niet veel variëren. Weer anders gezegd, iedere parkiet heeft een zeker aantal veerzakjes, maar het aantal veerzakjes dat de parkiet bezit zal

aanzienlijk verschillen met het aantal veerzakjes dat bijv. de zebra-vink bezit. We kunnen echter ook aannemen dat per parkiet misschien kleine variaties in het aantal veerzakjes kan voorkomen, maar deze afwijkingen zullen dan toch heel klein zijn.

Wel is het zeker dat een jonge parkiet van bijv. vijf weken evenveel veerzakjes en dus veertjes zal bezitten dan diezelfde parkiet op bijv. vijfjarige leeftijd.

In de loop van zijn leven groeien er geen veerzakjes bij, wel zal het mogelijk zijn dat door huidletsel enkele veerzakjes zodanig beschadigd worden, dat uit dat veerzakje nooit meer een nieuwe veer zal groeien.

Wat natuurlijk wel verschilt zijn de dikte en de lengte van de bevedering. De bevedering van het jeugdkleed is aanmerkelijk korter en dunner dan de volwassen bevedering die uit dezelfde veerzakjes groeien. Deze verschillen worden geregeld door geslachtshormonen. Naast de werking van de geslachtshormonen spelen echter nog andere factoren een rol bij de bepaling van lengte en dikte van de veer. Chromosomale erfelijke factoren bepalen uiteindelijk de dikte en lengte van de bevedering. Hoewel deze per soort de groeilimiet bepalen, is ook daarbij een zekere variatie mogelijk, en het ligt in de hand van de kweker deze variatiemogelijkheden uit te buiten.

De bevedering speelt een zeer belangrijke rol in de bepaling van de vorm van de vogel, we spreken dan ook van contourbevedering en onder contouren verstaan we omtrek. De kopbevedering speelt een zeer voorname rol bij de bepaling van de kopvorm. Metingen aan

de schedels van vele exemplaren wezen breedteverschillen aan van hooguit enkele millimeters, maar korte of lange kopbevedering maakt een groot verschil in de kopvorm. Niet alleen zijn de veertjes langer, maar hun schachten en baarden zijn verhoudingsgewijs ook dikker, wat weer meer veermassa geeft, ook al blijft het aantal veertjes gelijk.

Ieder veertje is verbonden met een zenuw en een spiertje. Door samentrekking van dat spiertje gaat de veer overeind staan. Iets dergelijks zien we bij het verschijnsel „kippevel”. Ook de haartjes op onze armen zijn stuk voor stuk verbonden met een zenuw en spiertje, door temperatuursveranderingen of andere oorzaken trekken de spiertjes samen en gaat het haartje recht overeind staan, waardoor plaatselijk het vel meegetrokken wordt.

De laatste jaren zijn er uit Engeland parkieten geïmporteerd met zgn. enorme koppen en tamelijk smalle schouders. Toen ik deze vogels verleden jaar voor het eerst in België op een keuring tegenkwam, vroeg ik me af of het nu een kwestie van training was of dat het zenuwpatiënten waren. Normaal op de stelling lag de kopbevedering plat op de kop, maar zodra ik even de keurstok langs het voorfront haalde sprongen ze a.h.w. overeind en ging de lange kopbevedering bijna rechtop staan, wat hen een enorme kopbreedte gaf. Zodra ze echter weer de rusthouding aannamen, zakte de kop weer geheel ineen tot zijn normale proporties.

Wat doe je dan als keurmeester? De vogels keuren in ruststand of in hun gespannen toestand?

Het feit dat onze Engelse collega's geselecteerd hebben op lange, dikke kopbevedering en een hypergevoelig zenuwgestel, waarvoor maar heel weinig nodig is de vogel in het „kippevelstadium” te brengen, brengt mij op het onderwerp „zenuwpezen en imbicielen”. Uit praktische waarnemingen kunnen we tot de veronderstelling komen dat het intelligentiepeil van onze grasparkieten aanmerkelijk kan variëren. Evengoed als bij de mens wordt ook bij de vogels het geestelijk vermogen bepaald door zekere chemische processen die zich in het lichaam afspelen, vandaar dat een zekere imbiciliteit zich ook bij de vogels kan voordoen. In de vrije natuur zullen dergelijke exemplaren spoedig te gronde gaan, maar in onze gecultiveerde stammen in hun beschermd milieu handhaven ze zich merendeels, waarbij echter de vraag opkomt of vogels met een dergelijke storing in het stofwisselingsproces vruchtbaar zullen zijn.

Tot nu toe is onze selectie hoofdzakelijk gericht geweest op de uiterlijke vormen van de parkiet, zonder ons af te vragen hoe het met de intelligentie en de vitaliteit staat. In alle ernst moeten we ons echter afvragen of de

soms zeer slechte broedresultaten met sommige exemplaren die op de tt's hoge ogen gooien, niet gezocht moeten worden in de mentale hoedanigheden van de vogel.

Zouden de hierboven omschreven gezichtspunten een grond van waarheid bevatten, dan zullen we bij de selectie van de kweekparen wel degelijk rekening moeten houden met de noodzakelijke vitaliteit van de vogels en de slome en hypernerveuze exemplaren voor de verdere kweek uitschakelen. De vraag is echter: waar ligt de grens van imbiciliteit bij de grasparkiet? Wat is hypernerveus en wat is geestelijk normaal? Zelfs bij ons, mensen, is die grens soms moeilijk vast te stellen, laat staan bij onze parkieten.

De hoofdzaak is echter dat ik u op deze aspecten wijs, vooral daar wij het zelf geheel in de hand hebben waar selectie ons kan brengen.

Eén grens ligt echter vast: bij een zekere graad van imbiciliteit gaat over het algemeen ook onvruchtbaarheid gepaard.

Ook bij onze vogels, met een andere hersencapaciteit dan wij hebben, herkennen we een gemiddeld gedragspatroon; plus en min afwijkingen zullen daar ook voorkomen.

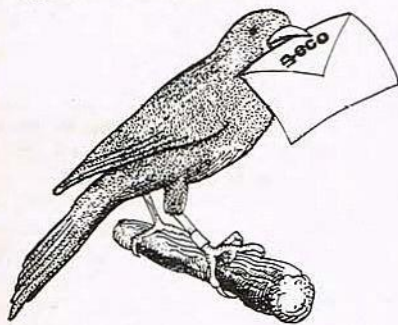
Met het bovenstaande propageer ik niet het kweken van een hyperintelligent ras grasparkieten, maar wel een vitaal en vruchtbaar ras, vrij van dergelijke gebreken. Dikwijls gaan lichamelijke abnormaliteiten samen met geestelijke deficiëntie, vandaar dat we ons in acht moeten nemen voor het selecteren op deze lichamelijke abnormaliteiten en onze tentoonstellingseisen daarop niet moeten baseren. We moeten steeds de grasparkiet als een totaliteit zien, goed uitgebalanceerd en goed geproportioneerd, vitaal, in staat zijn eigen jongen groot te brengen en goed op de vleugels (dus met een goede vliegcapaciteit). Keursystemen waarbij bepaalde hoedanigheden overtrokken worden, dwingen de kweker ertoe zich op deze, op den duur tot abnormaliteiten uitgroeïende facetten te selecteren, en dan gaan we toch heus de verkeerde kant op. De resultaten daarvan zijn, dat een groep kwekers zich niet meer de tijd gunt om zelf door selectie een goede stam op te bouwen, maar dat zij dan min of meer genoodzaakt zijn om voor veel geld bij andere kwekers, die wel in meerdere of mindere mate voorzien zijn van deze abnormaliteiten, kweekmateriaal te kopen.

Een standaard moet zo lang meegaan, dat de meeste serieuze kwekers de tijd hebben om door gerichte kweek naar deze in de standaard geëiste kwaliteiten toe te kweken. Gaan we om de paar jaar een nieuw type eisen, of anders gezegd, zwaaien we om de paar jaar om naar een type dat door enkele kwekers ontwikkeld is, dan krijgen we een chaos, dan

dwingen we de overige kwekers a.h.w. door dure aankopen bij te blijven.

Dit is iets wat nu gaande is. Dik bevederde koppen en hypernerveuze vogels worden voor flinke prijzen geïmporteerd; gaan we nu, tegen de standaard in, onze keuringen afstellen op deze dure importen, dan worden de overige kwekers a.h.w. gedwongen om d.m.v. flinke investeringen bij te blijven. Maar ondertussen wordt er weer gewerkt aan het creëren van nieuwe abnormaliteiten, misschien wel door diezelfde groep kwekers, en binnen enkele jaren komen deze heren met hun nieuwe creaties op de markt, dus dan is het weer kopen geblazen.

Bericht voor vogelkwekers!

Redfood

Roodpigment poeder voor het kweken van rode kanaries uit gele ouders en het opvoeren van frissere en donkerder rode kleur bij alle roodfactorige in- en uitheemse vogels.

geco postbus 7 Raalte

Wij hebben regelmatig in voorraad

DUIZENDEN TROPISCHE VOGELS

o.a. Bullbulbs, Drongo's, Pitta's, Baardvogels, Saffraanvinken, Toekans, Toekanettes, Spreeuwen, Tangara's, Rallen, Dayalijsters, Damalijsters, Bladvogels, Schamaliesters, Irenebullbulbs, Wielewalen, Ind. scharrelaars, Gaaien, Wida's, Duifjes, Kwartels, Ara's, Papegaaien; tevens Wolapen, Marmosetjes, Neusbeertjes.

HARLINGER VOGELHUIS

Heiligeweg 17 - Harlingen - Tel. (05178) 3675, b.g.g. 5134

Wederverkopers vraagt prijslijst!

Op deze manier komen de kwekers in Nederland en België er nooit toe door eigen inspanning om goede, aan de standaard beantwoordende vogels te kweken.

Nogmaals, mijne heren, ik ben niet anti-Engels, maar ik voel er verd... weinig voor om steeds maar aan de Engelse leiband te lopen. Wij, als continentale kwekers, moeten zelf beslissen wat we wel en wat we niet mooi vinden. We zijn toch geen kleine kinderen meer! Als keurmeester keur ik nog steeds de totaliteit van de vogel en niet alleen het bovengedeelte, zoals dat nu de gang van zaken dreigt te worden.

wordt vervolgd

Breng uw vogels nu in top conditie

Geef ze ruim **Krachtvoer „K.K.“**.

Dit speciaal uitgebalanceerde voer bevat alles wat ze nodig hebben en... ze eten alles schoon op.

Op verzoek sturen wij U de analyse van dit voer toe.

„K.K.“ is tevens leverbaar met

zuiver plantaardig caroteen

Op elk pak punten voor ereprijzen of contant geld.

Uw speciaalzaak heeft „K.K.“ in voorraad. Vraagt monster en folder bij:

Fa. JAN D. KAPPELLE & ZN. Deventer
Postbus 2 Tel. 05700-13927

NIEUW insectenvoer ^{geel} ^{groen}
honingvoer grof
briljant honing
universeelvoer populair
briljant droog
briljant vet • universeelvoer

Cédé VOGELVOEDERS

TILBURG, LANGESTRAAT 104, TEL. 013-423156

„POSTUURKANARIES“

DE FIFE KANARIE

„Geschiedenis en algemeen“

In dit artikel wil ik het deze keer eens graag met U over het tot op heden laatst gecreëerde postuurkanarieras gaan hebben, n.l. de Fife kanarie, die men ook wel graag de bijnaam geeft van „Miniatuur-Border“. Deze bijnaam is volkomen terecht toegekend, want de Fife is niets meer of minder dan een dwerg-Border kanarie. Met een verlangde maximum-afmeting van 11 cm is de Fife een echte dwerg te noemen.

Een creatie is dit ras niet in de zin van het woord te noemen, want als men in feite zijn Border kanaries zó klein weet te kweken, dan zou men de beschikking hebben over Fife kanaries! Erg lastig is het dus niet om aan dit ras te geraken. Al moet ik wel zeggen, dat hij in ons land toch nog niet te zien is geweest op de wedstrijden.

Desondanks is dit ras door de C.O.M. erkend; want al is de Fife kanarie niet alleen in ons land vrijwel onbekend en ook in andere landen, hij geniet in zijn „geboorteland“ Schotland een tamelijk grote populariteit en aanhang. Hóé weinig bekend de Fife kanarie in feite is, mag blijken uit het feit, dat hij zelfs in Engeland maar sporadisch te zien is. Er geraken wel vogels tot op de befaamde „National Show“ in Londen, doch dit betreffen er dan van kwekers uit Schotland. Het schijnt dat de Schotten er huiverig voor zijn dat er Fife kanaries tot buiten hun oude landgrenzen geraken (zó wil het verhaal tenminste), want zij willen een dergelijk verloop als zij met hun Border kanarie hebben gekend niet wéér meemaken. Of dit echter geheel juist is, zou ik niet durven te onderschrijven.

Het blijft echter nog altijd te hopen, al was het slechts uit curiositeit, dat de Fife kanarie óók tot onze streken zou komen „overwaaien“.

Wanneer er precies sprake van was, dat de Fife kanarie ontstond, is niet bekend. Het is echter wel zeker, dat dit pas vlak vóór of aan het begin van de jaren 1950 is geweest. Zéér

recentelijk dus. De eerste Fife Fancies (Britse naam voluit: Fife Fancy Canary) waren op het eind der 50-er jaren op de National Show te Londen aanwezig, doch, zoals reeds gezegd, het is altijd een beetje stil gebleven rond dit ras.

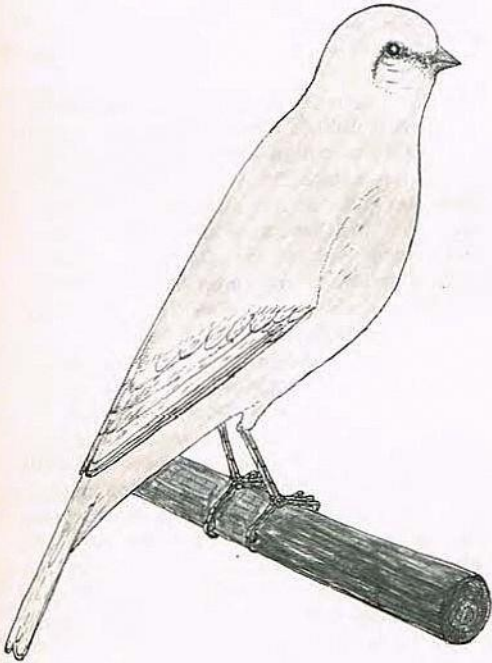
Net als bij de meeste postuurkanaries het geval is, heeft óók de naam van de Fife kanarie een aardrijkskundige (of zo men wil: geografische) betekenis. De naam Fife is immers gelijk aan die van het distrikt Fife in Schotland, dat als het ontstaansgebied aange merkt wordt van dit ras. De kanariekwekers uit dit distrikt zijn zich erop toe gaan leggen om een zo klein mogelijke Border kanarie te verwezenlijken. Nu schijnt het, dat zij dit niet alleen met de kleinst mogelijke Borders hebben weten te bereiken, maar dat er ook gebruik is gemaakt van Gloster Consorts.

Nadat er reeds enige jaren naar de kleinst mogelijke Borders werd gestreefd, werd (in feite naar goed Brits gebruik) ertoe overgegaan om voor deze kleine vogels een speciaalclub op te richten. Vanuit de kern van kwekers werd in 1957 een oproep gedaan aan iedere kweker of geïnteresseerde van deze kleine vogels, om naar een openbare bijeenkomst te komen die in de (Schotse) plaats Kirkcaldy zou worden gehouden. Op die bijeenkomst zou men tot de oprichting overgaan van een speciaalvereniging, terwijl dan tevens besloten zou worden om een naam aan de kleine vogels te verbinden. Aldus geschiedde het, want de kleine of Miniatuur-Borders zouden in de toekomst FIFE FANCY gaan heten en de naam voor de vereniging werd „The Fife Fancy Canary Club“.

Al goed twee tot drie jaar ná de oprichting van de speciaalvereniging waren de populariteit en aanhang van dit nieuwe kanarieras zó toegenomen, dat er in Schotland al verschillende onderafdelingen in de diverse plaatsen waren opgericht; deze staan echter alle onder de supervisie van de F.F.C.C.

Het komt jammer genoeg vaker dan eens voor, dat men de naam **Fife** verwart met **Five** (= vijf), doch dit ligt volgens mij aan de uitspraak die voor beide woorden welhaast gelijk is. Ter oriëntatie wil ik graag laten weten waar men het distrikt Fife geografisch kan vinden. Het is gelegen aan de baai Firth of Forth en is gelegen tussen de beide grote steden Dundee en Edinburgh. Twee belangrijke plaatsen in dit distrikt zijn Kirkcaldy en Dunfermline.

Op de bijgaande tekening kan men zien, dat de Fife kanarie volgens de standaard een echte Miniatuur-Border moet zijn. Al moet natuurlijk worden gezegd, dat de puntenlijsten voor de Fife en de Border niet gelijk zijn. Onderstaand zal ik dan ook de puntenlijst voor de Fife kanarie laten volgen.

Puntenlijst Fife kanarie

Kop.. 10 pnt. Lichaamsvorm.. 10 pnt. Vleugels.. 10 pnt. Poten.. 5 pnt. Bevedering.. 10 pnt. Staart.. 5 pnt. Houding.. 10 pnt. Kleur.. 10 pnt. Grootte.. 20 pnt. Konditie.. 10 pnt. Is totaal: 100 pnt.

Het is vanzelfsprekend, dat de nadruk bij de beoordeling op de grootte, ligt, want anders zou misschien wel „gesmokkeld” kunnen worden op dit gebied. De Fife **moet** immers zo klein mogelijk zijn!

Verder kan worden gezegd, dat ieder ander punt van een Fife **gelijk** moet zijn aan die van een Border. Wel is het weer belangrijk om

te weten, dat een groene vogel een zo klein mogelijke indruk zal wekken; éérder dan bijv. met een gele of bonte vogel het geval is.

Trouwens, als kleuren zijn Geel, Groen, Blauw, Bruin en Isabel erkend, en ook al vormen van bontheid uit deze kleuren, en natuurlijk óók zuiver Wit. Net als voor de Border kanarie geldt, zijn roodfactorige Fife kanaries niet toegestaan.

De kleur moet altijd egaal in diepte over het lichaam verdeeld zijn, er mogen dus geen **wazige** of **helle** plekken (bij een **intensief** en **schimmel**) zichtbaar zijn; zowel bij éénkleurigen als bij bonte vogels.

Nu klinkt dit laatste misschien wel wat verwarrend en het behoeft dan ook zeker enige toelichting.

Erg lastig is het niet om aan de weet te komen wat hiermee bedoeld wordt. Men hoeft alleen maar voor ogen te houden dat bijv. een bonte vogel die in het bezit is van een schimmelfactor (het is dus een schimmelvogel), nergens in zijn bevedering **lichte** plekken mag vertonen. Dit wil dus zeggen, dat een schimmelvogel ook volledig schimmel moet zijn. Voor een intensieffactorige vogel geldt dus, dat deze volledig intensief moet zijn.

Bij de kweek met dit ras moet er op gelet worden, dat de koppels een goede afspiegeling zijn van het ideaal. Nu is dit in feite iets wat vanzelfsprekend is voor elk postuurkanarieras, doch bij de Fife kanarie verdient dit eigenlijk nog wat meer aandacht. Immers, bij dit vogeltje moeten we er goed op letten dat hij beslist (als eerste aanzet!) niet boven de twaalf centimeter uitkomt, want anders kan van enige raszuiverheid geen sprake meer zijn.

Natuurlijk paart men altijd bij voorkeur intensief x schimmel, of omgekeerd, want bij schimmel x schimmel paren loopt men de kans om ook nog eens een vergrotende faktor op de afmeting te bewerkstelligen.

Zo, met de beschrijving van de Fife kanarie wil ik dan voorlopig besluiten met de gladbevederden te bespreken. Nu moet men niet denken dat het hiermee dan gedaan is, want dat is niet waar. Vóór ik echter de diverse verschillende punten van de andere rassen (zoals o.a. Border, Lizard, Gloster, Norwich etc.) wil gaan bespreken, wil ik eerst eens het een en ander over de gefriseerden gaan vermelden. Al zal ik in eerste instantie de geschiedenis van de gefriseerde kanaries aandroeren. Tevens zal ik dan tot uitdrukking brengen, wáárom ik voor de twee eerst besproken rassen een andere naam aanhoudt dan die er momenteel nog voor geldt. Graag tot de volgende keer, wanneer de **Hollandse Frisé** (Noordhollandse Frisé) besproken zal worden.

VOZANO'S VOGELHANDEL

HOOGSTRAAT 203 - VLAARDINGEN (HOLLAND) - TELEFOON 010-344576

HET ADRES VOOR ZELDZAME VOGELSOORTEN UIT ALLE DELEN VAN DE WERELD

o. a.

Schamalijssters	57,50 p.st.
Goudvoorhoofdbladvogels	47,50 p.st.
Dayallijsters	45,— p.st.
Witbuik blauwe vliegenvangers	55,— p.st.
Pirolwevers	13,50 p.p.
Zevenstrepengorzen	13,50 p.p.
Witte Rijstvogels	45,— p.p.
Geelnekparadijswida's	22,50 p.p.
Roodschouderwida's	27,50 p.p.
Purpergranaatastrilden	75,— p.p.
Melba astrilden	40,— p.p.
Geelstuijtelzangers	15,— p.p.
Oogstreepedelzangers	12,50 p.p.
Blauwfazantjes	8,50 p.p.
Goudmussen	7,— p.p.
Chin. dwergkwartels	9,50 p.p.
idem zilver	17,50 p.p.
Senegalduijjes	27,50 p.p.

Spitsstaartamadines	35,— p.p.
Rode Kardinalen	45,— p.p.
Mantelkardinalen	19,50 p.st.
Blauwe Bisschoppen	27,50 p.st.
Indigovinken	19,50 p.st.
Mex. nonpareils	45,— p.p.
Saffraanvinken	22,50 p.p.
Valkparkieten	35,— p.p.
Agap. Fischeri	47,50 p.p.
Agap. Personata	57,50 p.p.
Grijze Roodstaartpapegaaien	v.a. 175,— p.st.
handtam	v.a. 225,— p.st.

Verzending rembours.

VRACHT REKENING KOPER

Geopend: ma. t/m za. van 8.30 uur tot 18.00 uur

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties.

Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

PAGANOL

beaphar

RAALTE HOLLAND

bevat belangrijke componenten voor gezondheid en vitaliteit van papagaaien en parkieten, voorkomt kale plekken, vale vedertooi en staartbijten.

Amerik. elektr. broedmachientje voor 18 kwartel-eitjes of andere, met handleiding.

f. 30.-

Incl. BTW
franko remb.
+ reservelamp
Vele dankbetuigingen

VAN WAARDHUIZEN

LEIDERDORP - v. d. Valk Boumanweg 204
Telefoon 01710 - 3 08 37

ASPERGILLOSIS, SCHIMMELS EN SCHIMMELGEVAAR

door P. A. M. Timmermans

We komen nu terug op de eerste regels van de eerste aflevering en behandelen achtereenvolgens aspergillosis, favus en enige andere schimmelziekten. De reeds eerder genoemde veroorzaker van de eerstgenoemde ziekte kunnen we zowel tot groep a1, a2 als a3 rekenen. De toxine is giftiger voor vogels dan voor zoogdieren. Toch kunnen ook mensen, paarden en ander vee besmet geraken. Bij pas geïmporteerde tropische vogels komen deze infecties het meest voor. De oorzaak hiervan is tweeledig:

1. Verminderde weerstand veroorzaakt door vangen, transport, overwenning op ander voedsel en temperatuurverschillen.

2. In de tropische gebieden is de lucht vrij arm aan schimmelsporen, zodat deze vogels daar erg gevoelig voor zijn.

We kunnen drie infectietypen onderscheiden:

1. Periferische, oppervlakkige, aantasting van de luchtzakken.

2. Nodulaire infectie van de longen.

3. Miliare infectie van de longen.

Bij aantasting van de luchtzakken, de meeste vogels hebben er negen, zijn alleen de epitheelcellen, de „huidcellen” die de binnenkant van de zakken bedekken, overwoekerd met een groene schimmellaag. De nodulaire longaandoening wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van nodules, dit zijn brokjes weefsel waarvan het binnenste deel afstervend is en de buitenkant wordt gevormd door schimmelcellen. Het laatste infectietype is het makkelijkst te omschrijven als een algehele ontsteking. De long is grijs-wit en in de meest letterlijke zin met een schimmelsluier omhuld en doorwrocht. Tijdens het broedproces dringt de schimmel soms tot in het inwendige van het ei door en doodt het embryo. Niet alle stammen zijn even levensvatbaar en giftig. De meeste in de lucht zwevende sporen zijn weinig virulent. Van een infectie afkomstige schimmelsporen zijn daarentegen bijzonder virulent. Symptomen van aspergillosis zijn dyspnoe (ademnood), sterke vermindering van de vitaliteit, „dik zitten” en verkoudheid. Dit zijn zoals u ziet weinig specifieke kenmerken.

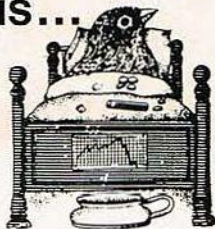
Dezelfde verschijnselen doen zich immers ook voor bij de aanwezigheid van luchtpijp-wormen, bronchitis, pokken en deficiëntie van de bloedsomloop. Slechts postmortaal onderzoek geeft volledige zekerheid. Fungiciden, schimmeldodende middelen, werpen niet het te verwachten resultaat af omdat, zodra er een waarschijnlijkheidsdiagnose kan worden gesteld, de organen van de vogel reeds te zwaar zijn aangetast. Herstel is niet meer mogelijk. De toxinevorming wordt alleen stopgezet door het gebruik van fungiciden. M.a.w. de neutraliserende werking van voornoemde stoffen op mycotoxinen is nihil. Gezonde vogels geven *Aspergillus fumigatus* geen kans, en vele vogels hebben op hun longen ingekapselde besmettingshaarden als restant van een beginnende schimmelwoekering. Volgens de literatuur kan de mens soms ook belaagd worden door deze schimmel. Onder vogel-liefhebbers, vooral duivenmelkers, is enige malen een long-aspergillosis geconstateerd. Meestal is het echter een infectie van het inwendige oor.

Trichophyton megnini is de verwekker van favus, onze volgende schimmelziekte. Dit is duidelijk een dermatomycose, een huidschimmelziekte. Vooral op het hoofd ontwikkelen zich, vanuit een of meerdere haarden, schubvormige uitwassen die zeer veel gelijken op de hoornsubstanties die ontstaan door de activiteiten van de schurftkopziekte veroorzakende mijt *Knemidocoptes pilae*. Deze beide keratosen zijn reeds op het oog van elkaar te onderscheiden.

De laatstgenoemde hoornlaag is namelijk poreus. Microscopisch onderzoek, iemand met goede ogen kan de mijten ook herkennen, sluit alle vergissingen uit. Keratosen zijn huidziekten die op een abnormale verhoorning van de huid berusten. De bevedering valt op de aangetaste plaatsen uit. De huidverandering is dus voor iedere leek waarneembaar. Eenmaal met favus besmette vogels vormen een infectiebron voor de andere. Afzondering van de zieke is dus noodzakelijk. Vele vogels poetsen elkaar immers. De aangetaste huid wordt, evenals de directe omgeving, behandeld met een 1%-ige kopersulfaatoplossing of een 10- tot 20%-ige oplossing van jodium in glycerol. Met behulp van een fijn penseel is de behandeling het werk van enige minuten. Bij mensen tast deze schimmel vaak de baard aan. Het is zowel bij mens als dier een vrij zeldzaam voorkomende ziekte. De schimmelziekte van de mensen, die eveneens favus wordt genoemd, wordt veroorzaakt door een nauw verwante soort, nl. *Trichophyton schoenleinii*.

De gevolgen zijn sterke haaruitval met blijvende kale plekken. Op de huid blijven littekens achter.

Wanneer uw vogel
ziek is...

Gecolina-K3

Een succesvolle kuur ter bestrijding van darmstoornissen, coccidiose, parathypus, cholera en pullorum. Ziekteverschijnselen zijn: mager worden, dunne afgang, lusteloosheid en roodbuigigheid (z.g. Belgische ziekte).

Ook de sluimerende ziekten die men niet bemerkt, maar waardoor uw vogels niet in konditie komen, worden door een Gecolina-K3 kuur bestreden. Voor kanaries, parkieten, vinken, putters en alle andere in- en uitheemse vogels.

geco

postbus 7 Raalte

Vraagt gratis folder

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

De nieuwste Amerik. elektr. broedmachine geheel doorzichtig. 40 W., 220 V., met keerinr. en snap-action thermostaat, voor 24 kwartel of 18 kriel of 12 kip of andere eieren. Prima uitk. Ook als kunstmoeder te gebruiken. Folder op aanvraag.

f 84,-

franco huis remb.

VAN WAARDHUIZEN

LEIDERDORP - v. d. Valk Boumanweg 204
Telefoon 01710 - 3 08 37

DEX-CI-CO

beaphar

RAALTE HOLLAND

een insectenmiddel, enig in de vogelwereld, bevat geen kontaktvergif en is voor mens en huisdieren absoluut onschadelijk, zonder risico te gebruiken.

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

Wij importeren „Quiko“, spec. Opfok en Conditievoer voor alle vogels!

Vogelhandel „BENNY SLAGERS”

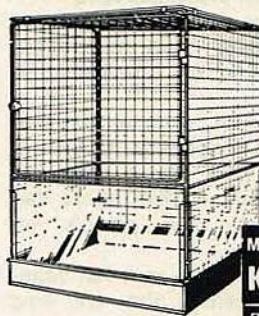
Dorpsstraat 79 - Enter (Ov.)
Telef. 05478 - 682

's Zondags tot 2 uur.

NIEUW! PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met oneindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIÈRE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp N.V.

KOMECO-DIVISION

POSTBUS 52 TE ALKMAAR

BON

Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIÈRES

Naam: .....

Adres: .....

Plaats: .....

DE ROODFACTORIGE KANARIE – EEN PROBLEEMVOGEL?

Het gebruik van caroteen

Van tijd tot tijd komt het roodvoerprobleem en wat daarmee samenhangt ter sprake. Voor- en tegenstanders van het gebruik van kleurstimulerende stoffen verdedigen dit op hun eigen manier: wat wel en niet toelaatbaar wordt geacht.

Het ligt zeker niet op mijn weg om een wetenschappelijke verhandeling te houden over het door dhr. Schootbrugge geschrevene. Mijn kennis zou daar zeker in te kort schieten. Zolang de „wetenschap”, biochemie, nog voor vele niet verklaarbare zaken staat en slechts een gedeelte van het grote terrein der kleurstoffen (carotinoïden en pigmenten) heeft doorvorst, doen wij er goed aan voorzichtig te zijn om (voorbarige) conclusies te trekken. Natuurlijk heeft men verschillende feiten kunnen aantonen en daar dankbaar gebruik van gemaakt.

Echter beslist niet alleen om liefhebbers van vogels van dienst te zijn. De voedingsmiddelenindustrie maakt druk gebruik van het sterk kleurvermogende effect van caroteen. Enerzijds om het produkt aantrekkelijker te maken en anderzijds worden sommige carotenen aangewend als bron van pro-vitamine-A.

Hoe dikwijls worden we niet met reclame geconfronteerd waarin men goed naar voren brengt dat het caroteen en pro-vitamine-A bevat.

Hiermee wil ik alleen maar aantonen dat men niet te nauw in eigen kringetje moet blijven. Veel vogelliefhebbers die alleen maar het woord „caroteen” horen, denken direkt aan kleurvoeding en koppelen het „gebruik” en „misbruik” hieraan vast.

Carotenen in hun totaliteit zijn voor het dagelijks gebruik in onze voeding niet meer weg te denken. Legverse kippeëieren die een extra mooie dooierkleur hebben, aantrekkelijke tomatensoep uit pak of blik, vruchtensap, limonade enz. hebben hun smakelijk aandoende kleur te danken aan de toevoeging van caroteen. Precies is berekend, en dat is heel belangrijk, de „dosering” die nodig is om

het produkt de gewenste kleur te geven. Daarbij wordt een „minimum en een maximum” dosering voorgeschreven. En juist de dosering is iets waar veel liefhebbers van roodfactorige vogels een bijzonder brede opvatting over kunnen hebben.

Een ander opvallend feit is, dat sommige kleurkanariekwakers in wonderen geloven. Als men maar flink veel caroteen geeft, dan rollen de kampioenen eruit. Maar dat is wel erg naïef gedacht. Het is absoluut hoofdzaak dat nauwkeurig volgens een vast schema te werk wordt gegaan.

Op de 1ste plaats caroteen verstrekken in de ruiperiode, aanvangen enkele weken voor de rui, totdat de laatste kopveertjes volledig zijn uitgeruid.

Op de 2de plaats steeds dezelfde hoeveelheid. Het niet zo nauw nemen geeft absoluut kleurverschillen.

Op de 3de plaats is het belangrijk dat het iedere dag „vers” wordt gegeven. Carotenen hebben namelijk de eigenschap in opgeloste toestand vrij snel in werkingswaarde terug te lopen.

Op de 4de plaats verdient het de voorkeur het caroteen op te lossen in drinkwater, boven het gebruik in zachtvoer. Hiermee wordt bereikt dat elke vogel het moet opnemen.

Doorgekleurde slag- en staartpennen

Het grote probleem is dat men van roodfactorige vogels verwacht, zelfs eist, dat de grote pennen zijn doorgekleurd. Dit is niet mogelijk indien tijdens „de nest-opgroeiperiode” geen gebruik wordt gemaakt van kleurstimulerende voeding.

En dit is de kern van de hele zaak. Kleurvorming houdt verband met de ontwikkeling van het „jeugdkleed naar het volwassenkleed”, het zg. prachtkleed. De factoren die verantwoordelijk zijn voor kleurontwikkeling, krijgen hun activerend vermogen middels een hormonale en enzymwerking en vitamineverwerking. Dit valt samen met de ontwikkeling van nieuwe

Oranje-rood
intensief

foto:
W. D. H. Spijker

veren. De uit de voeding opgenomen kleurstoffen worden tijdens dit gecompliceerde proces omgezet in stoffen die „lichaams-eigen“ zijn. Bij de roodfactorige kanarie in een deel Canthaxanthine (het roodcomponent) en een deel canthophyl (het geelcomponent).

Beide kleurstoffen is de getransformeerde (omgezette) kleurstof uit de voeding. Dit is in de meeste gevallen een omzetting van een geelcaroteen (luteïne) in een roodcaroteen. Hierbij zij opgemerkt dat ook een roodcaroteen omgebouwd kan worden in een ander roodcaroteen.

Het gehele proces van omzetting kan dus alleen plaatsvinden in de ruiperiode. Wat geeft nu de praktijk te zien?

Toch doorgekleurde pennen bij jonge vogels. Een rode kleur die zonder „omzettingsproces“ is verkregen. En dit is alleen maar mogelijk door in de voeding een caroteen te mengen waarbij geen omzettingsproces nodig is. Het meest gebruikelijk is canthaxanthine. Dus de kant en klare kleurstof geeft hier direct een sterk kleurverhogend effect.

Geeft men nu zijn vogels een andere kleurstimulator, bijv. Beta-caroteen, dan is dit water naar de zee dragen. Want dit caroteen moet een omzettingsproces doorlopen. Zoals gezegd vindt dit alleen tijdens de ruiperiode plaats of indien een verlorengedane veer vervangen moet worden. Anders gezegd: bij jonge vogels kan voor de rui geen canthaxanthine worden gevormd. Dit is voor de roodkweker van belang om te weten.

Indien hij zijn vogels van doorgekleurde pennen wil voorzien, dan zal een canthaxanthine bevattende voeding noodzakelijk zijn.

Er zijn nog enkele carotenen die direct kleurend werken. Doordat zij bijna nooit gebruikt worden kunnen we die buiten beschouwing laten.

Wat gebeurt er nu? De jonge vogel wordt prachtig rood gekleurd, doch tijdens de „jeugdruï“ moet hij de kleine veren verwisselen voor nieuwe rode veren, middels canthaxanthine of een caroteen die hem in staat stelt zijn volwassen kleed te kleuren.

Bijverschijnselen

Wij zijn beslist geen tegenstanders van het gebruik van kleurstimulerende stoffen. Hoewel, de praktijk heeft in vele gevallen te zien dat vogels, die in hun „nest-opgroeiperiode” een grote dosis canthaxanthine hebben gehad, in het tweede jaar, dus als overjarige vogel, in de rui problemen gaan geven. Het is dan moeilijk om ze weer op de gewenste kleur te krijgen. Ik meen dan ook te moeten stellen dat het aanbevelenswaardig is stoffen te gebruiken die omgezet moeten worden, of zich op zijn minst volledig te houden aan de voorgeschreven dosering.

Het omzetten van caroteen in de lichaams-eigen kleur is een normaal biochemisch proces. De erfelijke aanleg tot kleurvorming bepaalt de kleurdiepte. Dit stelt de kweker in staat „kleurselektief” te werken. Vogels die minder aanleg tot kleur hebben zullen dan ook geen dieprode kleur laten zien. Door het gebruik van canthaxanthine of andere „direkt-kleurende” stof heeft de kweker dit zonder meer uit handen gegeven en is er geen baas meer over.

Dit wil echter nog niet zeggen dat het onbeperkt gebruik van „niet-direkt” kleurende stoffen geen kwaad kan doen. Zeker kan dit bijverschijnselen geven, zoals lusteloosheid, slechte bevruchting, darmstoornissen, vergroting van de lever, enz.

Mogelijk door een overdreven eerezucht om de kleur maar zo rood mogelijk te maken wordt de vogel gedwongen „meer” op te nemen dan goed voor hem is. Behalve de opgesomde narigheden geeft een overmatig gebruik van sommige carotenen een violet-paarse uitkleuring. Dit is zonder meer fout.

De roodfactorige kanarie is een cultuurvogel
Het is noodzakelijk dat de liefhebber zijn roodfactorige vogels een kleurstimulerende voeding geeft.

Hieraan zijn wel enkele voorwaarden verbonden. Alleen als de vogel hiervan geen schade ondervindt en het tekort aan pro-vitamine-A, die onontbeerlijk is voor een goede kleurontwikkeling, opheft. Nu zal een in water oplosbaar caroteen makkelijker worden opgenomen of omgezet dan een caroteen dat in olie of andere vetachtige substantie is opgelost. De kleurstof wordt dan moeilijk „losgemaakt”. In de natuur zal de vogel instinctief stoffen opnemen die niet alleen als vitaminebron dienen doch bovendien zijn geel- en/of roodpartijen doet ontwikkelen.

Zijn vrije keuze stelt hem in staat een grote verscheidenheid aan stoffen op te nemen waarvan hij uiteindelijk zijn kleur opbouwt. Daarnaast is de vogel afhankelijk van die stoffen die hij in zijn biotoop kan vinden. En die zeker niet overal hetzelfde zijn. Capuzen-

sijsjes laten veelal een variabele kleur zien; eveneens is dit het geval met putters, goudvinken, kneuen enz.

De streek waar deze vogels vandaan komen is medebepalend voor hun kleur. Hieruit blijkt dat de kleur zich aanpast aan de in de voeding voorkomende stoffen.

Er is nog een ander belangrijk verschil: de vogel in de wildstaat heeft een vrije voedingskeuze, terwijl de cultuurvogels een „dwangmatige” voeding krijgen.

Het verstrekken van kleurstimulerende stoffen is het meest gebruikelijk bij roodfactorige kanaries. Daarbij mogen we zeker niet vergeten dat we te maken hebben met een „echte cultuurvogel”, een vogel die niet in de natuur voorkomt. Een kruisingsprodukt van capuzen-sijs x kanarie.

Steeds fokken we naar een kanariemodel, bevedering van de kanarie, enz., met uitzondering van de kleur. Dat blijft een „kanarievreemde” factor.

Het factorencomplex en de enzymesystemen zullen beslist afwijken van de kanarie die geen vermenging heeft of heeft gehad met de capuzen-sijs.

Dit zou een aanwijzing kunnen zijn in de richting van een mogelijke mindere vitaliteit van sommige stammen roodfactorige kanaries.

Van de andere kant bekeken, kan de verminderde vitaliteit te wijten zijn aan de voedingswijze, voorzover die betrekking heeft op de kleurvorming. Het is niet zozeer de kleurstof die het kwaad sticht, doch de „drager” van de stof zou de oorzaak kunnen zijn als het met de kweek van roodfactorige kanaries niet best gaat.

Caroteen – een kostbaar produkt

Carotenen in pure toestand zijn vrij kostbaar. Dit heeft tot gevolg dat men de kleurstof „versnijdt”. Het is nu eenmaal een psychologisch feit dat men niet graag een „klein beetje” krijgt voor veel geld.

Gewoonlijk wordt als drager voor de kleurstof een „suiker” gebruikt, bijv. dextrose, lactose, galactose e.d. Zo kan bijv. 100 gram poeder X of Y bestaan uit 90% drager en 10%, soms minder, aan actieve kleurstof.

Zo'n caroteen-suikeroplossing heeft tot gevolg dat bij een overmatig gebruik de vogel te veel van het goede krijgt.

Dit „te veel” kan nare gevolgen geven aan verschillende organen, met name de lever. Deze kan ernstig in gevaar worden gebracht. De lever heeft meerdere functies, zij doet o.a. dienst voor vitamineopslag, ontgiftigingsorgaan, verwerking van glucose, etc.

Wordt de lever overbelast dan zal al snel een deel, soms een groot deel, niet meer functioneren. De eilende is dat de lever waarbij nog slechts een klein gedeelte intact is toch nog

voldoende werkt om de vogel in „leven“ te houden.

Het mag ook niet onvermeld worden gelaten dat vogels een hoge dosering aan vitaminen kunnen verdragen, soms kan men gaan tot een 500-malige dosis zonder dat hiervan enige hinder wordt ondervonden.

Dit wil echter niet zeggen, dat we maar raak moeten geven. Op den duur zou dit funest kunnen zijn.

Alles wat niet benut wordt, wordt via de mest uitgescheiden.

Het is opvallend dat de liefhebber zich niet altijd realiseert dat een vitaminedosis alleen maar nut heeft als ze in de juiste verhoudingen wordt gegeven. Deze verhoudingen zijn zeker niet een beetje van „dit“ en een beetje van „dat“. Het samenstellen van vitaminedoses kunnen we beter aan specialisten overlaten.

Selektieve verplichting

Een ander belangrijk punt is dat wij met het houden en kweken van cultuurvogels een verplichting op ons hebben genomen. Dat zijn niet alleen een goede verzorging en voeding. Om reden dat onze vogels niet blootstaan aan „natuurlijke“ selektie, zijn wij verplicht een keiharde selektie toe te passen. In de natuur is er sprake van een „selektiedruk“. Alles wat niet sterk en gezond is, wat niet mee kan komen, wordt op een of andere manier onbarmhartig geëlimineerd. Wij moeten niet ter wille van alles elke vogel die geboren wordt grootbrengen.

In deze kunnen we een voorbeeld nemen aan postduivenhouders. Elke duif die niet aan de verwachtingen voldoet wordt onverbiddelijk uit het bestand verwijderd. Eerlijkheidshalve moet gezegd worden dat het zakelijke hier een woordje meesprekt. Een duif brengt een paar kwartjes op. Doch een vogel die met kunst en vliegwerk is grootgebracht voldoet al gauw aan de eisen(?) van de koopman. (En dit kunt u opvatten zoals u wilt.) Zo'n vogel die nog een X bedrag opbrengt is voor veel liefhebbers (lieverhebbers) aantrekkelijker dan een streng selektief beleid.

Het is niet juist om concreet te stellen dat roodfactorige vogels minder voldoen dan de niet-roodfactorigen. Er zijn zoveel factoren van invloed die de kweek kunnen doen mislukken. Natuurlijk is het zaak om zo veel als in ons vermogen ligt factoren die van invloed kunnen zijn op de kans van teleurstellingen uit te sluiten. Ik meen er enkele van genoemd te hebben. Misschien vindt u dan ook het antwoord op de vraag waarom de ene kweker wel jongen op stok brengt en bij een ander de resultaten slecht zijn. Er kunnen zich omstandigheden voordoen waarbij de kweker praktisch machteloos staat. Een uitbreken van sommige ziekten is moeilijk te

voorkomen. We kunnen de kans hierop echter wel beperken. Gezonde vogels zullen meer weerstand kunnen opbouwen en bieden dan vogels waaraan iets mankeert. Hoofdzaak is om minder vitale vogels te onderkennen van gezonde dieren. En zeker niet willen proberen ermee te fokken. Een goede verzorging, kennis van de voeding en het gebruik hiervan met daarbij het selektief inzicht zijn de pijlers van het succes.

WELKE INVLOED KAN HET TOEVOEGEN VAN TE VEEL ROODVOER HEBBEN OP DE BROEDRESULTATEN?

door F. L. v. d. Schootbrugge

Aan de hand van theoretische en praktische ervaring heb ik sterke vermoedens dat over het algemeen roodfactorige kanaries slechter broeden dan niet-„roodfactorigen“.

Dit is volgens mij te wijten aan een overmatige dosis aan roodvoer. Dit roodvoer bevat nl. caroteen ofwel chromoplasten, die in bepaalde mate reeds in de cel aanwezig zijn.

Caroteen is te splitsen in soorten, nl. o.a. Alpha-caroteen en Beta-caroteen. Hiervan is Beta-caroteen de belangrijkste, deze reageert namelijk met water, het grootste gedeelte van het lichaam bestaat al uit water, tot vitamine A als nevenreactie.

Door het verstrekken van roodvoer (veelal ook nog aangemaakt met water of middels het drinkwater toegevoegd) gaan we een caroteen-concentratie krijgen die een vogel buitengewoon mooi rood maakt.

Maar (pas op) dit kan niet onbeperkt doorgaan. Kan de cel niet meer caroteen bevatten, dan zal het te veel opgeslagen of voor andere doeleinden gebruikt worden. Het ontstaan van A-vitamine zal hierdoor toenemen.

A-vitamine (die zich in de lever en eidooier bevindt) is ervoor om enzymen te laten werken teneinde bepaalde processen in het lichaam goed te laten verlopen. Nemen deze processen nu te veel toe, dan wordt dit schadelijk en treedt er „hypervitaminosa“ op, wat inhoudt dat er vergiftigingsverschijnselen bij de celdeling (waar als eerder gezegd caroteen ook aan deelneemt) het meest funest moet zijn; daar ligt immers de oorsprong van het nieuwe leven.

Oranje-rood agaath (Int.)

Kortom, gaan we caroteen extra doseren aan een vogel die aan eigen opgebouwd caroteen genoeg heeft, dan zal deze vogel zelf het nog wel kunnen overleven, maar het zal voor zijn nakomelingen een stuk moeilijker worden, vooral omdat de te veel ontstane A-vitamine zich o.a. concentreert in de eidooier. Het percentage levensvatbare vogels zal dus aanmerkelijk lager komen te liggen, wat in de praktijk aardig uitkomt. Aan de jonge vogels die het overleven maar een graad van vergiftiging bij zich hebben,

kunnen we ook niet veel plezier meer beleven, want de vitaliteit en de vruchtbaarheid zullen ongetwijfeld zijn aangetast. Het gemiddelde aantal jongen (roodfactorige) moet hierdoor lager liggen dan bij de andere kleuren. Iets wat kwekers van roodfactorige vogels mij ook wel hebben bevestigd, hoewel jammer genoeg juiste cijfers ontbreken.

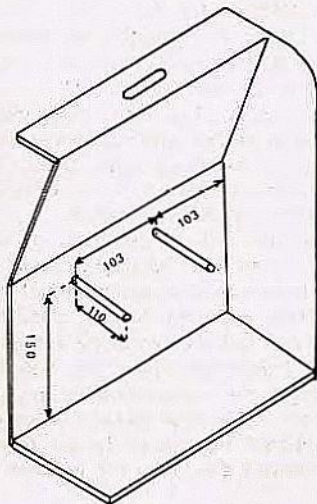
Wat moeten we doen als het ons er om gaat (ook roodfactorige) gezonde vogels te kweken? En daar moet de liefhebber toch van uit gaan.

Dan is er nog maar eigenlijk één antwoord: „Stoppen met caroteen voeren”, noch chemische stoffen, noch wortels (af en toe eentje als bijvoer). Het mag de liefhebber toch niet gaan om een prachtige rode vogel, die de vergiftiging zelf maar te boven moet zien te komen, of minder vitaal is, of minder vruchtbaar.

Vitamine-C in groenvoer en vruchten en vitamine-E (gekiemd zaad) kunnen bij een juiste dosering wel weer wat opheffen, maar wie kent de grens? Ook hier zijn aan een „teveel” weer grote nadelen verbonden.

Ik zou wensen dat de vogels een resistentie ertegen kunnen gaan opbouwen, of dat een anti-stof gevonden wordt die bijv. de reactie van B-caroteen met water opheft.

Tot zolang ware het te wensen dat de tentoonstellingseisen zodanig gewijzigd worden, dat de vogels met een „natuurlijke” rode kleur weer in de prijzen kunnen vallen, ook al zou het oog iets minder worden gestreeld. Het moet een Bond van Vogelliefhebbers en de „leden-liefhebbers” toch in eerste instantie gaan om gezonde vogels.

KLEURKANARIEKOOIEN

Door verschillende afdelingen is het verzoek gericht om in de bestaande kleurkanarie TT-kooi een kleine verandering aan te brengen. Men wil in deze kooi bovenin in plaats van één zitstokje TWEE zitstokjes aanbrengen zoals dat ook in de TT-tropenkooi het geval is. Het bondsbestuur gaat met deze wijziging akkoord zonder echter dat reglementair voor te schrijven. De afdelingen worden daarin dus vrij gelaten echter met dien verstande dat wanneer ze tot twee zitstokjes overgaan dit in al hun kleurkanariekooien moet gebeuren.

J. A. Verwey

OP BEZOEK BIJ NACHTEGALEN

In de buurt waar een nachtegaal fluit, ligt ergens op of even boven de grond het nest van de familie Luscinia. Waarvan die weidse naam is afgeleid weten zelfs wetenschapsmensen niet.

Er is echter meer.

Bijvoorbeeld hun bouwstijl; een plakkaat dore bladeren plus allerlei aangesleepte bodemrommel met een holletje in het midden; onvoorstelbaar „vernuftig” verstopt en gecamoufleerd. Het is haast onbegonnen werk om er serieus naar te zoeken. Of beter gezegd, het ernstig en vooral voorzichtig zoeken loopt wel los, dat is tenslotte een gezonde b.b.h.

Maar het nest vinden...! Oei, oei, wat is me dat een toer! Bovendien betaalt het slecht. Trek je van de WW, de OW of de AOW, dan valt het allemaal nog wel mee. De pret hoeft er althans niet minder om te zijn; de weelde loopt ons de broekspijpen uit. Toe dan maar!

Naarmate de speurzinnig groeit, laait ook de brandende kwestie op; het werkterrein ligt tussen de brandnetels.

Venijnig kruid! Hoe meer men het tegen de haren in aait, hoe gemener het steekt.

Au...! Weer zo'n geniepige prik die zit; in de linker knie, net boven de laars, dwars door de broek heen. Volgende keer oude kranen in de pijpen.

En de nachtegaal maar fluiten.. fluiten.. fluiten! Een lieve lust om er naar te luisteren. Je steekt er de neus bij in de wind, pijn en moeite lap je aan je laars.

Net wat meneer Luscinia bedoelt, of niet soms? Weet u het?

Omhoog tussen de twijgen zit het nest in elk geval niet. Of verbeeld ik het mij dat de staartzwaaiende filomeel zijn djudju's en melodieuze rollers opgewekter en opdringeriger debuteert nu bij mij zo verdacht door zijn biotoop ziet sluipen?

Soms zit hij bijna op de bol van mijn jagershoedje.

Richt ik de fouten op hem dan heeft hij mij tuk. Wat zegt ie dat bescheiden maar duidelijk.. tuk.. tuk! Een knerpend knorretje geeft hij toe. Meteen.. foetsie is de nachtegaal. Vertrokken naar de overkant van de griend, naar een ander perceel dan dat waarin ik nu zoek en hoop mevrouw nachtegaal bij de wieg te verrassen.

Helaas voor mij bleef ook die dag die plek geheim.

Op zaterdag 12 juni 1971 's middags om drie uur, vloog pa nachtegaal er evenwel in.

Net was ik van plan het speurwerk te staken en te bekennen dat de familie mij weer te slim was, toen gebeurde het. Meneer tippelde er letterlijk fluitend in; in het schuilhoekje bij de wieg, waar ik die geenszins had vermoed.

Men mag dieren in het algemeen en vogels in het bijzonder geen listig beleid toekennen. Dat levensverschijnsel heet in de biologie instinct, een soort niet te beredeneren handelen. Hoe en wat dat precies is weet ik niet.

Aan het gedrag van beide nachtegaleen zag ik dat zij de wieg vol hadden. Telkens streken zij met volle sneb bij een stobbe omringd door brandnetels neer.

Hoe zij het klaarspelen te blijven roepen en knerpen zonder het propje voedsel te verliezen, lijkt mij ook iets bijzonders. Zoals ik het meen te zien, hun komedie gaat verder. Na mij enkele keren in de maling te hebben genomen door mij te vergeefs op handen en voeten de omgeving van de bewuste stobbe te laten afzoeken, hipte het vrouwtje vlak naast mij op een twijg; opvallend zwaaiend met een groene rups. Nadat zij er zeker van was, dat ik gezien had dat zij van plan was te gaan voederen, dook ze een eind verder tussen een warreling van braamranken. Zij hield op met sjielpen (moment van voeden?) en hipte terug op een twijg; de snavel leeg. Eindelijk dacht ik, wie zoekt zal vinden!

Ma komt naar de wieg

Ma voedert

Pa duikt in de wieg

Een jong verlaat het nest

Ik weer op zoek tussen de bramen en brandnetels; ogen en handen langs de grond. Geen nest!

Mopperend op het bijtend brandnetelvocht, dorens uit het vlees peuterend en wonden lekkend, strompelde ik terug naar de overkant van de griend. Met een stoere peppel als rugsteun zette ik mij daar in het gras en schildte een appeltje voor de dorst.

Tegenover, in een hagedoorn vol groene vruchtjes verscheen de nachtegaal. Zijn melodieuze repertoire (wie heeft eens gezegd dat de nachtegaal niet meer fluit als de wieg vol is?) ging opeens over in een alarmerend geknerp. Hij scharrelde wat door de groene twijgen, greep een rups en dook onder in een rommel ranken van braam en roos; brandnetels stonden op die plek hoegenaamd niet.

Weer zo'n afleidingsmanoeuvre, veronderstelde ik.

Toch ging ik kijken en.. ontdekte de wieg met vijf jongen. Het opzetten van een schuilhut, temidden van een aan alle kanten stelesopzettende rimboe is geen sinecure. Vogelvrienden evenwel moeten iets voor elkaar overhebben; is niet zo? Nachtgalen trekken elk jaar over uitgestrekte oceanen en woestijnen vice versa. Met hun boeiend lied bemoedigen zij mensen, in hun vaak grauw en afgesleten dagelijks bestaan. In één nachtegaal zit voldoende muziek om tobende mensen te dienen. Onlangs vertelde een dame die door een auto-ongeluk plotseling weduwe werd: „Ik was totaal van de kaart, gewoon kapot; verwaasd liep ik het bos in, ik hoorde een nachtegaal zingen.. toen pas kon ik huilen.

Wat ik tenslotte zoal door het gluurvenstertje van de hut uit heb gezien verklikken gedeeltelijk de foto's. Volgens een redactioneel begrip, zegt een goed plaatje meer dan duizend woorden van een haspelaar.

In oktober 1973 zal verschijnen:

„DE VOEDING VAN VOGELS“

door Ing. J. P. Holsheimer.

Een populair wetenschappelijk standaardwerk geschreven door een terzake deskundige auteur. Het boek geeft een helder en duidelijk beeld van het hele voedselgebeuren bij vogels.

Het boek behandelt:

- Voeding van kanaries, parkieten, papegaaien, agapornissen, wildzang, tropen, duiven en alle andere siervogels.
- Voederanalyses en recepten van voedermengsels, benevens van opfokvoerders en krachtvoerders.
- Funkties van eiwitten, vetten, koolhydraten, vitaminen, mineralen en alle andere voedingswerkstoffen in het vogellichaam.
- Zaden, granen, peulvruchten, vruchten en kunstmatige voedingsprodukten; tevens tabellen met voedingswaarden.
- Voedingstekorten en de wijze waarop ze te verhelpen of eventueel te voorkomen.
- Antibiotica, aminozuren, enzymen, hormonen, kleurstoffen, meervoudig onverzadigde vetzuren, vruchtbaarheidsvitaminen, duivepap, nectar, embryosterfte, kruipersziekte, stokruï, vetzucht, ultra-violet licht en vele tientallen andere onderwerpen.
- Vangen en kweken van voedseldieren.

Het boek telt meer dan 150 bladzijden en bevat 33 hoofdstukken, 27 tabellen, 6 figuren, 50 foto's en een inhoudsopgave met een register van ongeveer 600 trefwoorden alsmede een literatuur-opgave.

Het is geschreven voor een grote groep geïnteresseerden zoals de kanarie- en parkietenfokkers, liefhebbers van papegaaien, tropen en insecten- en vruchteneters, duivenhouders en voor vogelvoederfabrikanten, dierentuinen, dierenartsen en het onderwijs.

Bij uw boekhandel/leverancier verkrijgbaar.

THIEME - ZUTPHEN

404

Een volkomen veilig en gifvrij insecticide.
Doodt feilloos alle insecten in huizen, hokken, kooien, manden etc.

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

*UW DURE VOGELS
HEBBEN RECHT OP EEN
VOLLEDIG VERANTWOORD
DIEET:*

VETTE KORREL

*EEN 100% DIEET VOOR
SPREEUW- EN
LIJSTERACHTIGEN,
MERELS, BEO'S ETC.*

PRIJS f. 180 PER KG.

*UW WINKELIER HEEFT HET.

VETTE KORREL

Import:

Vic van Heeswijk Veghel Sluisstraat 41
Postbus 63 Telefoon (0 4130) 6 40 59

ONTDEK DE KLEURRIJKE WERELD VAN DE PAPEGAAIEN!

110 briljante kleurenfoto's van:

Langvleugelpapegaaier

Dwergpapegaaien

Roodstuitpapegaaien

Agaporniden

Edelpapegaaien

Amazonepapegaaien

Kaketoos

Ara's, Lori's enz.

Atlas
Papegaaien
in kleuren
door
Wolfgang de Grahl
en
Chris Walraven
Voor nadere
bijzonderheden
zie pag. 386

Ussel

De

usse!

De!

PAPEGAAIENATLAS

Heeft u ook zo geboeid gekeken naar die werkelijk fantastisch mooie kleurafbeeldingen op de vorige pagina's?

We zijn er werkelijk een beetje trots op dat wij aan alle lezers van „Onze Vogels” deze schitterende atlas kunnen aanbieden.

110 afbeeldingen op zwaar geplastificeerd papier met tekst van Wolfgang de Grahl, speciaal voor u vertaald en bewerkt door Chr. Walraven.

De Papegaaientlas is begin november leverbaar. Om er van verzekerd te zijn deze straks in uw bezit te hebben, kunt u nu reeds bestellen. Het bespaart u bovendien nog geld ook.

Voorintekenaanprijs tot 1 november is f 21,-.

Na 1 november is de prijs f 25,-.

Zodra de atlas is verschenen ontvangt u deze franko thuis.

POSTKAARTEN

Voor liefhebbers van postkaarten met bijzonder mooie vogelafbeeldingen in kleur hebben wij een leuke aanbieding.

Serie A Europese Vogels

Serie B Tropische vogels

Serie C Diverse soorten

Prijs per serie van 30 stuks f 8,00 per serie.

Ter kennismaking een extra aantrekkelijke aanbieding.

Drie genoemde series plus 10 is 100 **VERSCHILLENDE** postkaarten met in totaal 139 schitterende kleurafbeeldingen voor slechts f 20,-.

U kunt bestellen door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom.

Naast een duidelijke vermelding van uw naam en adres dient u ook **DUIDELIJK** het gewenste op te geven.

OVER ONDERWATERWANDELAARS EN EEN KRULLENDRAGENDE STAARTWIPPER

Cees Scholtz

In de omgeving van Ammernäs huisden niet alleen voor ons vreemde vogels, maar er waren er ook die u en ik wel eens vaker gezien hebben, zoals het gekraagde roodstaartje. Het mannetje alarmeerde aanhoudend, toen wij in een stuk bos belandden, bezaaid met omgevallen boomstammen. Een heerlijk gezicht zoals hij daar voor ons in de kijker poseerde, met het felle rood op zijn borst, de zwarte bef en het wit van zijn voorhoofd.

De studenten hadden ook een nest van een houtsnip gevonden. Het lag bijzonder gunstig ten opzichte van het licht voor het geval dat wij er opnamen van wilden maken. 's Avonds, wanneer het licht temperde, hielden zij boven de sparren hun baltsvlucht. Het blijft altijd een buitenkansje een legsel te vinden want je moet bijna op zijn staart trappen voor hij zijn eieren verlaat. Hij vertrouwt zo sterk op zijn schutkleuren dat hij slechts op het allerlaatste moment de vlucht neemt. Dat is trouwens een eigenschap die alle snipachtigen gemeen hebben. De watersnip bij Tjullträsk ontdekte ik op die wijze. Rond de huizen hadden sommige bewoners nestkastjes gemaakt. Dat vervaardigen van die kunstmatige nesten was een welkome tijdspassing tijdens de lange winter. Vooral de bonte vliegenvangertjes maakten een dankbaar gebruik van deze gratis aangeboden woongelegenheden. Zo beleef-

de men er tweemaal plezier van: bij het maken en later wanneer ze bewoond werden.

Meer dan eens hadden wij op de brug over de Vindelälff op de uitkijk gestaan en onder ons een schim voorbij zien trekken. Dat was de schim van een waterspreeuw. Hij had een goed plekje uitgekozen in een spleet in een steile rotswand bij een stroomversnelling, waar het water een meter of wat naar beneden stortte. De waterspreeuw is veelzijdig uitgerust om zijn proviand te bemachtigen. Met het grootste gemak wandelt hij onder water over de rivierbodem om zijn levenswaar te vergaren. Als zij bovenkomen vertoont het verenpakje geen spootje van het natte element waaruit zij zojuist zijn opgedoken.

Mijn Zwitserse vriend Götttschi heeft eens gezien dat een waterspreeuw een merel verdronk. De merel was zo onhandig in zijn broedgebied te komen. De waterspreeuw trok meteen ten aanval en daarbij raakte de merel te water, waar hij totaal hulpeloos was. Met het noodlottige gevolg dat hij zijn vrijpostigheid met de dood moest bekopen.

Door onze omzwervingen waren wij in contact gekomen met Eric Norehn, een amateur ornitholoog uit Sorsele. Een vitale vent, die er niet tegen opzag als het moest een honderd kilometer de toendra wandelend te verkennen. Op zo'n wandeling had hij een rosse

Oeverloper

grutto gevonden en toonde ons later vol trots de dia's die hij van de vogels had genomen. Vogels waarvan nog nimmer zo duidelijk een broedgeval was geconstateerd. Het land is trouwens zo groot dat het onmogelijk is al die terreinen nauwkeurig te inventariseren, zodat u altijd voor een verrassing kan komen te staan.

Zo'n kleine verrassing had Eric voor ons in petto. Hij wist een nest van het bedrijvige oeverloperkje. Bij onze nadering in zijn woongebied begroette hij ons met een hoog bibberend geluidje. Overigens een boeiend terrein met kleine slikjes langs het water en kleine stroompjes, uitmondend in een meertje omzoomd door naaldhout afgewisseld met loofbomen, waardoor ook de vegetatie in het bos bijzonder rijk was. Ik moet bekennen dat ik geen idee had waar ik het nest zou moeten zoeken. Als ik mijn intuïtie had gevolgd was ik in de nabijheid van het water op onderzoek uitgegaan. In vergelijking met onze tureluur was dat nu wel logisch geredeneerd maar dat ging bij de oeverloper niet op. Hij had zijn nest diep in het bos naast de weg tussen de bosbessen. De vogel liet zich niet afschrikken door de hut en ook de zon was geen spelbreker. Wat wel een handicap was, waren de schaduwen van de omringende bomen die door het draaien van de zon een ongewenste hinderpaal bleek te zijn voor het maken van goede kleurendia's.

De oeverloper was een en al beweeglijkheid. Zijn komst meldde hij steeds met een fluittoontje aan. Dan dribbelde hij om het nest,

waarbij zijn staart geen seconde in rust was. Hij was geenszins van plan rechtoe, rechtaan op zijn nest af te stevenen. Nog zie ik het beeld voor me: de oeverloper op een half vergane bemoste boomstam overgoten door het zonlicht. Voor ik mijn lens op dat tafereeltje kon richten was de rakker al lang en breed ergens anders. Er kwam echter vrij spoedig een totale verandering in de situatie. In een nabij gelegen bosperceel brak brand uit. Dikke rookwolken rezen hoger en hoger totdat zij gelijk een filter het zonlicht temperden. Dat zou de vreemdste kleureffecten op de film te weegbrengen. Er zat niets anders op dan onze spullen te pakken en ergens anders ons geluk te beproeven. Om u gerust te stellen: de vogel heeft een enkele maal voor ons geposeerd. Echter voldaan waren wij niet.

Even buiten Sorsele onderzochten wij een moeras, waar de breedbekstrandloper zijn domicilie had. Een zeldzaam, muisgrijs gekleurd vogeltje, die wij in ons land slechts sporadisch op de trek kunnen ontmoeten. Het was er moordend warm en de drommen muggen brachten ons tot razernij. De stilte was er te snijden. Alleen een koekoek zocht naarstig naar een stel pleegouders. Dat kon hij wel uit zijn kop zetten want vogels waren hier even schaars als bij ons wilde orchideeën in een weiland. Het moorland toonde ons zijn ontoegankelijkheid. Wij sprongen van de ene veenpol op de andere totdat wij niet verder konden en met de grootste moeite een weg terug vonden. Wij waren blij het moeras vaarwel te kunnen zeggen.

HET IS NIET ALTIJD GOUD WAT ER BLINKT

Een oud spreekwoord, dat ook hier weer van toepassing is. In groten getale worden ze gevangen en hier ingevoerd. Een mooie astrilde, het goudbuikje. Nu neem ik aan dat er veel zullen zeggen: nou ja, mooi? Maar toch vind ik dat. In hun stamland worden ze „rooiassie” genoemd; deze naam wijst al in de richting van Zuid-Afrika. Ook in Centraal-Afrika komen ze voor en zelfs in grote aantallen. De biotoop is een grasvlakte, afgewisseld met struikgewas, waarin ze met hele kolonies bij elkaar zijn en nestelen; bomen vol nesten. Dit verklaart ook waarom de aanschafprijs zo laag is. Degenen die ze vangen zoeken de slaappleats op en spannen vóór de zon opkomt hieroverheen een fijnmazig net. Die slaappleatsen zijn altijd in de buurt van water te vinden.

Bij het opgaan van de zon worden ze opgejaagd en verstrikken ze zich in de netten, waar men ze zonder beschadiging uit kan halen. Aangezien het specifieke zaadeters zijn, is het overwinnen weinig bezwaarlijk en zijn ze al na 7 tot 8 dagen gereed voor transport. Indien met een koppeltje gaat kopen verdient het wel aanbeveling om een stel te nemen dat elkaar regelmatig opzoekt; in de meeste gevallen zijn ze dan al gepaard. Met het naar buiten brengen moet men wel oppassen; tegen wat kou zijn ze wel opge-

wassen, alleen vocht kunnen ze slecht verdragen. Volgens veldwaarnemingen zijn het zeer vruchtbare vogels die in 1 seizoen soms wel 15 jongen grootbrengen. Het opfokken doen ze daar voor het grootste gedeelte met zaden en een enkel insect, als variatie, dat ze gelijk meesnappen.

Bij ons in het land liggen de jaargetijden anders dan in Afrika. Als het daar broedtijd is, wordt het bij ons winter.

Zitten ze binnen, laat ze rustig hun gang gaan, meestal nemen ze wel een halfgesloten nestkastje. Buiten ligt de zaak iets moeilijker en we moeten dan minstens een seizoen rekenen als wenningsperiode.

Als ze dan in de winter op wat extra warmte en licht kunnen rekenen, tevens op wat onkruidzaden en enkele insecten, dan zullen ze in de meeste gevallen het volgend jaar wel aanstalten maken om te gaan broeden. Nesten bouwen ze in hoofdzaak van fijne materialen zoals cocosvezel, sisal e.d. Ook knappen ze een in de steek gelaten nest wel op als slaappleats of broednest.

De nestjes zijn altijd bolvormig, met een kleine invliegopening. Bij mij hebben ze zich nooit aan nestcontrole gestoord omdat ik dat gedaan heb vanaf de eerste dag. Dit is pertinent geen vuistregel maar wel een manier

om te controleren of ze zich wel of niet gauw laten storen.

In het eerste nest vond ik 3 eitjes. Na 14 dagen werden ze in de steek gelaten en bleken onbevruucht te zijn.

Misschien wel een tekort aan gekiemde zaden en insecten, wat een grote rol schijnt te spelen.

Als insecten accepteren ze bladluis, bloedwormpjes en zelfs waterluis. Meelwormen werden enkel geknipt geaccepteerd.

Het tweede legsel bevatte weer 3 eitjes in hetzelfde nest. Man en pop broedden allebei, het nest was altijd bezet.

Na 11 dagen waren er 2 jongen die de eerste 3 dagen alleen met insecten werden gevoerd. En dan alleen klein spul zoals bladluis e.d. Daarna wordt er overgeschakeld op halfrijpe onkruidzaden, ongeveer 3 weken later vliegen ze uit.

Ze lijken dan ook nog niets op de echte „goudbuikjes”. Zon en frisse lucht doen echter wonderen, want na 3 maanden zijn ze volledig op kleur. Het is en blijft een mooie astrilde om te zien, niet moeilijk te houden en ook wel, al is het dan niet zo makkelijk, tot broeden te brengen.

Tevens bijzonder verdraagzaam tegenover de rest van de bevolking.

WJSSSEL

WIRIKA

ELSCHOTSCHEWEG 15 - SCHIJNDEL (NED.) - TEL. 04104-2355

Wij bieden U vrijblijvend aan:

Teugelastr.	8,— p.p.
Napoleons	fl. 7,— p.p.
Zilver- en loodbekjes	7,— p.p.
Bandvinken	7,75 p.p.
Ekstertjes	7,75 p.p.
Vuurvinken	9,50 p.p.
Goudmussen	9,— p.p.
Blauwfazantjes	9,— p.p.
Oranjeakaakjes	9,— p.p.
Goudbuikjes	10,50 p.p.
Mozambique Sijsjes	12,— p.p.
Edelzangers	12,— p.p.
Geelstuit Edelzangers	15,— p.p.
Staalvinken	9,— p.p.
Dominicaan Wida's op kleur	22,50 p.p.
Oost Afrikaanse Blauwfazantjes	11,— p.p.
Geelschouder Wida's	20,— p.p.
Groene Tijgervinken	25,— p.p.
Tijgervinken	9,— p.p.
Muskaatvinken	8,— p.p.
Driekleurnonnen	8,50 p.p.
Witkop- en Zwartkopnonnen	9,— p.p.
Blauwgrijze roodstaartjes	10,— p.p.
St. Helena fazantjes	15,— p.p.
Dubbele goudbuikjes	14,— p.p.
Angola blauwfazantjes	15,— p.p.
Zambia Wevers	22,50 p.p.
Schubben duifjes	35,— p.p.
Rode steenduijjes	35,— p.p.
Diamantduifjes	20,— p.p.
Zwartmaskerduifjes	22,50 p.p.
Zebra-duifjes	40,— p.p.
Geelsnavel Perduifjes	45,— p.p.
Groenvleugelduiven	60,— p.p.
Senegalduiven	30,— p.p.
Staalvlekduiven	30,— p.p.
Chinese kwartels	12,50 p.p.
Witte Japanse kwartels	25,— p.p.
Ind. kwartels	15,— p.p.
Regen kwartels	20,— p.p.
Rodebos kwartels	22,50 p.p.
Japanse Kwartels	17,50 p.p.
Francoline kwartels	22,50 p.p.
Zilver Chinese kwartels	20,— p.p.
Grijze Zebra vinken	10,— p.p.
Witte Zebra vinken	12,— p.p.
Beige Zebra vinken	11,— p.p.
Masker Zebra vinken	14,— p.p.
Zilvervleugel Zebra vinken	14,— p.p.
Japanse Meeuwjes	9,— p.p.
Brille vogels	25,— p.p.
Brille vogels groot	35,— p.p.
Japanse nachtegale (pop)	15,— p.p.
Blauwvleugelnachtegale	40,— p.p.
Rijstvogels	12,— p.p.
Witte Rijstvogels	50,— p.p.

Saffraanvinken klein	20,— p.p.
Purpergranaatastr.	50,— p.p.
Melbaastrilde	45,— p.p.
Blauwe honingzuigers	55,— p.p.
Cubavinken	40,— p.p.
Dwergtimaties	25,— p.p.
Zwartkop timalies	50,— p.p.
Palm Tangara's	40,— p.p.
Himalaya Sijsjes	20,— p.p.
Angola Roodbekwevers	11,— p.p.
Shama Lijsters	65,— p.p.
Bladvogels	50,— p.p.
Blauwvleugel Bladvogels	60,— p.p.
Grote Groene Bladvogels	70,— p.p.
Fairy Bluebirds	100,— p.p.
Chinese Spottlijster	45,— p.p.
Witkuifgaaien	45,— p.p.
Jala merels	30,— p.p.
Purperkopgaaien	100,— p.p.
Afrikaanse Glansmerels	20,— p.p.
Purper Glansmerels	25,— p.p.
Indische nonpareils	20,— p.p.
Bruinkoportelanen	7,50 p.p.
Zwartkoportelanen	12,50 p.p.
Kala Bulbuls	17,50 p.p.
Roodoorbulbuls	22,50 p.p.
Witoorbulbuls	22,50 p.p.
Oever Mynahs	17,50 p.p.
Herten Mynahs	22,50 p.p.
Pagoda Merels	17,50 p.p.
Grijskopmerels	17,50 p.p.
Mexikaanse kernbijters	22,50 p.p.
Rode kroonvinken	17,50 p.p.
Witborstrallen	50,— p.p.
Grasparkieten	10,— p.p.
Muisparkieten	45,— p.p.
Agapornis Personata	65,— p.p.
Agapornis Fisher's	60,— p.p.
Agapornis Rosecollies	45,— p.p.
Alexander parkieten	150,— p.p.
Goudvoorhoofd parkieten	65,— p.p.
Edelparkieten	70,— p.p.
Geelvoorhoofd Amazone papegaaien, vanaf	175,— p.p.
Grijze roodstaart papegaaien vanaf	200,— p.p.
Roodkuifkardinalen	22,50 p.p.
Groene kardinalen	35,— p.p.
Deensbonte-, Albino-, en Lutino-parkieten	12,— p.p.
Valkparkieten	35,— p.p.
Nandaya parkieten	60,— p.p.
Bruinoorparkieten	70,— p.p.
Oranjevleugelparkieten	60,— p.p.
Kanarievleugelparkieten	55,— p.p.
Amazone kardinalen	25,— p.p.
Morgerammervinken	17,50 p.p.
Diverse soorten Lorries vanaf	200,— p.p.

TEVENS BIEDEN WIJ U AAN EEN GROTE COLLECTIE TROPISCHE VISSEN, PLANTEN EN AQUARIUM BENODIGDHEDEN. BRENG VRIJBLIJVEND EEN BEZOEK AAN ONZE MAGAZIJNEN.

Conditie: niet franco, rembours. Min. order / 20,—. Verpakking / 2,— per kistje. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 6 uur. Zondags t/m 26 aug. tot 15.30 uur.

In onderstaande plaatsen en data zijn wij met een grote kollektie trop. vogels voor inkoop en verkoop: Wormerveer, Hotel De Jonge Prins, Marktstraat 2, van 10.00 tot 13.30 uur, 8 september, 29 september, 20 oktober, 10 november en 1 december.

Spijkenisse, Ver. geb. Het Kontakt, Vredenhofstraat 14, van 10.00 tot 13.30 uur, 15 september, 6 oktober, 27 oktober, 17 november en 8 december.

Schagen, Don Boschhuis, Molenstraat 12, van 10.30 tot 13.30 uur, 22 september, 13 oktober, 3 november, 24 november en 15 december.

„WIRIKA” - Elschotscweg 15, Schijndel - Telefoon 04104-2355.

TROPISCHE VOGELS

TROPISCHE PLANTEN

TROPISCHE VISSEN

De

vogels die vragen worden overgeslagen

door Jos van Himbergen

f. **14.95**

(f 16,95 Franco p. post)

Een uniek boek over vogelvoeding en al wat daarmee verband houdt, op populair wetenschappelijke wijze geschreven door Jos van Himbergen, deskundig en bekend van vele landelijke lezingen over dit onderwerp.

Iedere vogelliefhebber, die duidelijk geïnformeerd wil zijn over de problemen en mogelijkheden van voeding voor vogels, vindt in dit naslagwerk antwoord op vele vragen over;

- grondregels der voeding,
- behoefte aan vitaminen,
- de invloed van licht, lucht, vocht en temperatuur op de voeding,
- vogelzaden en kunstmatige voeders,
- voeding in de kweek-, rui-, en rustperiode,
- ontsmettings-, en bestrijdingsmiddelen,
- afwijkingen ontstaan door gebrek aan bepaalde voedingselementen,
- en vele andere onderwerpen.

Een boek dat prettig is om te lezen en vol nuttige tips om in de praktijk toe te passen.

Te bestellen rechtstreeks bij de schrijver:
Jos van Himbergen, Hertog Janstraat 7,
Middelbeers, door overmaking op giro
2992182. Prijs f 14,95 (f 16,95 Franco p. post)

CéDé

Dit boek werd geschreven in opdracht van;
VOGELVOEDERS

DE MASKER- ZEBRAVINKKWEK IN DE PRAKTIJK

In het oktober- en novembernummer 1972 van „Onze Vogels” heb ik met veel interesse de artikelen van dhr. Beckmann gelezen over de problemen rondom de maskerzebravink. Het betrof de theoretische kleurvererving, en met veel wat erin staat kan ik het tot heden eens zijn. De studie over de vererving van de zebra-vinken staat, in vergelijking met de kanaries, nog maar in de kinderschoenen, en veel van de theorie zal nog in de praktijk getoetst moeten worden. Dit artikel moet u dan ook beschouwen als een poging daartoe, want in de artikelen van dhr. Beckmann zijn er enkele punten vermeld waar mijn praktijkweek andere uitkomsten geeft.

In feite moet ik beginnen met de vraag: „Wat is een goede roomkleur?” De thans in ons bezit zijnde oude standaard omschrijft dit niet en in de nieuwe staat er ook niets over geschreven. Het komt nu voor dat de ene keurmeester de opmerking maakt op het keurbriefje: „iets te bruin op de vleugels” en de andere een week later schrijft: „Mooie roomkleur”, terwijl het dezelfde vogel betreft. Omschrijving in de standaard van de roomkleur zou zeer wenselijk zijn voor keurmeester en kweker, wat een gelijke keuring en een goed gerichte kweek mogelijk zou maken. Ik weet dat een woordelijke omschrijving van deze kleur zeer moeilijk zal zijn, en dan nog zullen we altijd wel verschil houden bij de keurmeesters bij het beoordelen van bepaalde kleuren, doch de eenheid zal groter zijn. Een eenvoudige oplossing voor het probleem van de roomkleur lijkt mij om uit te gaan van de kleur van koffiemelk, een artikel dat praktisch iedereen kent en gebruikt.

Reeds in „Kontakt” van de NZC (Nederlandse Zebra-vinken Club) stelde ik dat de roomkleur van het vleugeldek (hierbij inbegrepen kop en nek) gekoppeld is aan de zwarte

staarttekening, dus tegenover gesteld aan de theorie van dhr. Beckmann. Maar wat is nu het verschil in kleur tussen de goede grijze en de goede maskerzebravink? Bij de man is er een verminderde zebratekening boven de borststreep ten opzichte van de grijze, terwijl het grijs op de bovenzijde ontbreekt. In plaats daarvan is het rood-bruine phaeomelanine zichtbaar. De m-factor heeft dus maar een gedeeltelijke verdringing van het zwarte eumelanine bij de masker tot gevolg gehad, want de borststreep en de staarttekening zijn niet aangetast door die factor. Bij de maskerpoppen betreft dit ten opzichte van de grijze enkel het vleugeldek.

Waarop baseer ik nu mijn mening dat bij de masker de roomkleur van het vleugeldek gekoppeld is aan de zwarte staarttekening? In de eerste plaats op het feit, dat de maskers met een zandkleurige en iets donkerder staarttekening een wit bovendeck hebben en nimmer roomkleurig zijn. Het is zelfs zo dat de meeste van deze vogels, vooral de poppen, grijs op de kop hebben en de mannen een grijze aanslag. Tentoonstellingsvogels zijn het niet, maar wel goede kweekvogels, mits gekoppeld aan een goede partner. Mijn belangrijkste argument voor mijn mening is in de tweede plaats het volgende: In mijn praktijkweek zie ik reeds enkele jaren dat bij het zwarter worden van de staarttekening het vleugeldek in plaats van roomkleuriger lichtbruin wordt, met aan de einden van de grote slagpennen een duidelijk bruine kleur. Tegelijk wordt bij de mannen de zebratekening boven de borststreep duidelijker zichtbaar. Gezien het bovenstaande, wat mij ook door andere maskerkwekers werd bevestigd, is er wel degelijk een nauw verband tussen de kleur van het vleugeldek en de staarttekening met de zebratekening boven de borststreep. Ook de

iets langere onderste staartpennen worden door het eumelanine beïnvloed, hetgeen we duidelijk kunnen zien op de kleurplaat van de masker man op bladzijde 476 van het voornoemde oktobernummer. Wat dit laatste betreft, is de nieuwe standaard aangepast aan de praktijk.

In 1968 ben ik reeds begonnen met de proefparingen tussen maskers met een goede en een slechte staarttekening. De uitkomsten daarmee heb ik reeds in „Kontakt” van de NZC omschreven. Omdat de meeste lezers van „Onze Vogels” daarvan geen kennis hebben kunnen nemen, wil ik het hier nog eens herhalen. Bij het begin van het broedseizoen in 1968 had ik de volgende theorie voor ogen: als ik van vier volkomen onverwante maskers twee koppels samenstel, namelijk een man met goed vleugeldek en donkere staart $\times$ een pop met wit vleugeldek en lichte staarttekening en andersom, zal ik dan het volgende seizoen, als ik die jongen koppel zonder inteelt toe te passen, al waren die dan ook onverwant, nog betere tentoonstellingsvogels daaruit krijgen dan de ouders waren. Inderdaad heeft er een aanzienlijke verbetering van de kleuren plaatsgevonden, wat vooral tot uiting is gekomen bij de kleinkinderen. Ook het formaat werd nog verbeterd. Voor de zebra-vinkenwekers onder de leden die nog geen lid zijn van de NZC, wil ik hier de samenstelling van de twee koppels geven, in de hoop dat meerderen zich zullen aanmelden bij deze speciaalclub van onze bond. De samenstelling in 1968 was:

Man A: Donkere staart met iets donker vleugeldek, verder goede tekening, iets slank type $\times$ pop B, lichte oogstreep, iets grijs op de kop, wit vleugeldek, bijna geen staarttekening, geblokt type, gaf goede jonge man C.

Ander koppel: Man D, licht bovendek en staarttekening, lichtgrijze oogstreep, geen grijs op de kop, tamelijk goede borststreep, wangvlek en flanktekening, geblokt type $\times$ pop E, goede oogstreep, roomkleurig vleugeldek en mooie staarttekening, slank type, gaf pop F met heel lichte oogstreep, iets grijs op de kop, wit bovendek, bijna niet zichtbare staarttekening, geblokt type. In 1969 koppelde ik man C $\times$ pop F (zitten momenteel weer in mijn broedkooi) en verschillende jongen daaruit waren veel beter dan de ouderparen; onder andere de bondskampioen 1970 kwam uit dit koppel. Heel eenvoudig gesteld ben ik van mening, dat het X-chromosoom verantwoordelijk is voor de maskerfactor, het geslacht en de plaats van de kleuren, terwijl de andere chromosomenparen onder andere de sterkte van de kleuren bepalen. Alleen zullen we bij de koppeling donkere staarttekening $\times$ donkere staarttekening er wel op moeten letten dat het vleugeldek niet te bruin wordt, aan-

gezien volgens mij de verbetering van de kleuren met de plusfactor gaat ($1 + \frac{1}{2} = 1\frac{1}{2}$) en niet met de vermenigvuldigingsfactor ($1 \times \frac{1}{2} = \frac{1}{2}$). Toch komt het ook voor dat mij niet bekende factoren een verbetering van de kleuren tegenhouden, doch de mogelijkheid is ook aanwezig dat het autosome chromosoom slecht van een bepaalde kleur was voorzien. Op bladzijde 477 schrijft dhr. Beckmann dat de b+ factor de sterkte bepaalt van het gevormde rood-bruin, en de vererving is autosomaal. Verder: Indien deze hypothese waarheid bevat, kunnen we dus de diepte van de wangvlek en de flanktekening verbeteren. Ik ben niet alleen van mening dat deze veronderstelling waarheid bevat, maar ook juist is. Wat geeft mijn praktijkweek te zien op dit punt? Pop F voldoet helemaal niet aan de standaard, met uitzondering van het formaat, en toch komen uit koppel C $\times$ F jonge mannen en poppen die aanzienlijk dieper van kleur zijn dan de mannen A en C. Ook met andere koppels is dit bij mij het geval. Was enkel het X-chromosoom verantwoordelijk voor de diepte van de kleur, dan was het voorgaande niet mogelijk. Volgens mij heeft de pop ook een belangrijk aandeel in de kleurdiepte.

Dit jaar (1972) koppelde ik een pop uit C $\times$ F aan een achterneef van haar (lijnenteelt), met als resultaat 3 mannen en 2 poppen, alle toppers. Het eigenaardige van ouders en jongen is dat het allemaal roodogen zijn, dus de zogenaamde „bruinmaskers”; dit laatste alleen wat de oogkleur betreft. Over de oogkleuren zal ik verderop in het artikel schrijven, en tegelijk over de veronderstelling dat vermoedelijk masker $\times$ masker verzwakking geeft van de kleuren.

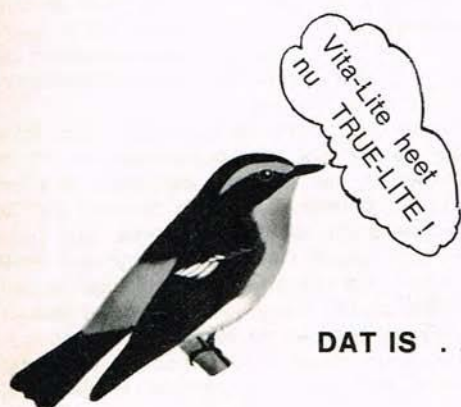
Dat er een grote variatiesterkte van zowel eumelanine als van phaeomelanine bij de masker is, durf ik gerust aannemen op grond van de praktijk, maar dan zodanig dat het grotere bezit van beide kleuren met elkaar verband houdt. Om nog even op mijn basispaar C $\times$ F terug te komen: dit jaar kweekte ik daaruit 10 jongen, waarvan er vier tentoonstellingsvogels waren, namelijk 2 mannen tweekleuroog en twee poppen roodoog. De overige gaven een gevarieerd verschil te zien in de kleuren. Reeds in „Kontakt” van de NZC heb ik gesteld dat mijns inziens de masker een grijs- en een bruinfactorcomplex heeft. Bij een goede masker is het grijs niet dominant over het bruin, doch beide kleuren houden elkaar in evenwicht of zijn gelijkwaardig, met als resultaat een topper. Het is maar een veronderstelling van mij, want in feite weten we nog zeer weinig over al de factoren die in het grote geheel van de kleur van de masker een rol spelen en invloed daarop hebben. Reeds zeer kort heb ik het gehad over de roodogen. Omdat deze oogkleur een zeer be-

A.P. VAN GILS ABCOVENSEWEG 19 Achter - GOIRLE (HOLLAND)

TELEFOON 04247 - 15 79

Napoleons	7,00 p.p.	Binsen astrildes	45,00 p.p.
Loodbekjes	6,00 p.p.	Spitsstaart amadines	35,00 p.p.
Zilverbekjes	7,00 p.p.	Gordelgrasvinkjes	40,00 p.p.
Ekstertjes	7,00 p.p.	Cerus amadines	35,00 p.p.
Goudmussen	8,00 p.p.	Driekleur pap. amadines	45,00 p.p.
Oranjekaakjes	10,00 p.p.	Diamantvinkjes	50,00 p.p.
Blauwfazantjes	8,50 p.p.	Rode druppel astrildes	55,00 p.p.
Teugelastrildes	10,00 p.p.	Groene druppel astrildes	70,00 p.p.
Mozambieksijsjes	10,00 p.p.	Rode Zaadkrakers	90,00 p.p.
Staalvinkjes	8,00 p.p.	Roodkop papegaai amadines	120,00 p.p.
Muskaatvinkjes	7,00 p.p.	Roodkopgoulds	65,00 p.p.
Driekleurnonnen	7,50 p.p.	Zwartkopgoulds	90,00 p.p.
Goudbuikjes	11,50 p.p.	Geelkopgoulds	75,00 p.p.
Mex. Nonpareils	22,50 p.st.	Purper granaat astrildes	60,00 p.p.
Indigovinkjes	20,00 p.st.	Melba astrildes	40,00 p.p.
Witkeelpaapjes	20,00 p.p.	Blauw grijze roodstaartjes	12,50 p.p.
Saffraanvinkjes	17,50 p.st.	Groene tijgervinkjes	25,00 p.p.
Bandvinkjes	8,00 p.p.	Brilvogeltjes	20,00 p.p.
Tijgervinkjes	8,50 p.p.	Shamaliesters ook popjes	55,00 p.st.
Zebravinkjes grijs	9,00 p.p.	Goudvoorhoofdbladvogels	40,00 p.st.
Zebravinkjes wit	10,00 p.p.	Groene bladvogels	55,00 p.st.
Jap. Meeuwtjes	7,50 p.p.	Baardvogels diversen	45,00 p.st.
Diamantduifjes	17,50 p.p.	Grasparkieten	14,00 p.p.
Groene Fruitduiven	85,00 p.p.	Deensbonte parkieten	17,50 p.p.
Emerald duifjes	65,00 p.p.	Litino's en Albino's	17,50 p.p.
Zebraduifjes	25,00 p.p.	Kanarievleugel parkieten	45,00 p.p.
Gele mankanaries	17,50 p.st.	Fischerie parkieten	45,00 p.p.
Gele popkanaries	10,00 p.st.	Personatas	50,00 p.p.
Witte rijstvogels	45,00 p.p.	Valkparkieten	40,00 p.p.
Paradijswidhas n.o.k.	10,00 p.p.	Bourke 1973	45,00 p.p.
Dominicanerwidhas n.o.k.	10,00 p.p.	Roodrugparkieten 1973	45,00 p.p.
Edelzangers	10,00 p.p.	Grijze roodstaart papegaai	200,00 p.st.
Chin. dwergkwartels	10,00 p.p.	Groene papegaaien v.a.	175,00 p.st.
Zilverkwartels	15,00 p.p.	Glansmerels	22,50 p.st.
Issabel kwartels	15,00 p.p.	Pagodaspreeuwen	17,50 p.st.
Zilverdiamantduifjes	35,00 p.p.	Ekstermynhas	17,50 p.st.
Schlegeldruppelastrildes	85,00 p.p.	Bankmynhas	17,50 p.st.

Verder vele soorten kleine tropische vogels in voorraad.
Wisselende voorraad. Wij vragen voor onze Export Grasparkieten jong, Australische prachtvinkjes.
Verzending rembours, kistjes v.a. f 2.50. Vracht rekening koper.
Zondags geopend van 10 tot 12 uur. In de week normale werkdag van 12.30 tot 1.30 gesloten.

ZONLICHT

UIT UW STOPKONTAKT

TRUE-LITE

DAT IS ...

voor gelukkige vogels

De enige – gepatenteerde – buislamp met het volledige zonnenspectrum incl. het heilzame ultra-violet. Onontbeerlijk voor de vitaliteit van Uw vogels. TRUE-LITE past in normale balkarmaturen van 15, 20, 30 en 40 W.

Vraag inlichtingen bij de dierenhandel of de importeur:

HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.

Mathenesserlaan 299 - Rotterdam - Tel. (010) 23 58 35

langrijke rol speelt in mijn kweek met maskers, wil ik er een korte beschrijving van geven. Bij de geboorte hebben deze jongen een roze huid en rode ogen. Na het uitvliegen worden de ogen donkerder, doch bij lichtinval blijven we in de diepte het rood zien. Ook de tweekleuroog, namelijk een zwarte pupil met daaromheen rood-bruin, speelt een belangrijke rol bij de samenstelling van mijn kweekparen. Zijn bij de roodogen over het algemeen de beide geslachten tentoonstellingsvogels met iets variatie in de kleur, bij de tweekleuroog zijn dit enkel de mannen, want de poppen hebben allemaal een wit vleugeldek en een zwakke staarttekening met meestal grijze veren of een grijze aanslag op de kop. Dan heb ik ook nog donkere ogen die niet geschikt zijn voor de tentoonstellingen, doch wel voor de kweek.

Reeds vanaf 1968 ben ik bezig door proefparingen het aantal tentoonstellingsvogels te vergroten. Mijn conclusie uit deze proeven is: Donkerroog $\times$ donkerroog geeft slechte resultaten op dit punt, tweekleuroog $\times$ donkerroog is veel beter, en de beste jongen kwamen uit donkerroog $\times$ roodoog en roodoog $\times$ roodoog. Alleen bij roodoog $\times$ roodoog zullen we moeten oppassen voor te donker roomkleurig vleugeldek, doch zowel het zwart alsmede de wangvlek en de flanktekening zullen daarbij veel dieper zijn. De koppeling met een donkerroog is daar dé oplossing voor. De veronderstelling van dhr. Beckmann dat bij een voortdurende paring van masker $\times$ masker de m-factor op den duur de kleuren verhindert en aantast, deel ik niet, aangezien ik na tien jaar kweek met deze paring steeds betere tentoonstellingsvogels heb gekregen. Het recept daarvoor is heel eenvoudig, namelijk het raadplegen van uw kweekboeken van de voorgaande jaren, „kijk” op uw vogels en een voortdurende selectie toepassen. Ook moet u goed weten hoe de standaardmasker eruitziet. Deze vier punten vormen de basis waarop u moet gaan bouwen, want alleen daarop zal het u gelukken „topvogels” te kweken. Vergeet u daarbij niet dat het een kwestie van volhouden is, want ook voor onze sport geldt dat men al doende leert.

Geheel overbodig vind ik om naast onze maskers een stam grijzen op te bouwen, want als we de vier vorenstaande punten in acht nemen, zullen we steeds betere maskers kweken. De broedkooien van de grijzen kunnen we beter gebruiken om proefparingen van masker $\times$ masker te doen, teneinde onze stam te verbeteren. In zijn handleiding schrijft dhr. Beckmann hoe men popjes met een goede roomkleur op het bovendeck kan krijgen, namelijk door daarvoor grijzen te gebruiken met veel bruin op de vleugels. Drie jaar heb ik geprobeerd door de kweek van masker-

man $\times$ grijze pop de kleuren van mijn maskers te verbeteren, doch het resultaat was bedroevend. Het zwart bleef op de kop van de jonge maskers, terwijl de staarttekening niet verbeterde en veel te licht bleef. Na het einde van die proef heb ik dan ook alle maskers daarvan uit mijn stam gehaald. Indien u toch wilt experimenteren, lijkt het mij beter om masker $\times$ bruin te paren als u de roomkleur wilt verbeteren. Door gebrek aan ruimte is het mij tot nu toe niet mogelijk geweest om deze paring op te zetten, doch gezien de uitkomsten bij mij met de zogenaamde bruinmasker $\times$ bruinmasker moet er meer resultaat mogelijk zijn dan met de paring met grijzen. Het is een der moeilijkste opgaven om de goede roomkleur vast te houden in mijn vogels, want de variatiediepte van die kleur is niet groot. Veel gemakkelijker is het dan ook om de andere kleuren te verbeteren.

Over de oorzaak van de grijze petjes bij sommige maskerpoppes weet ik niets, al kweek ik er elk jaar. Wel is het mij opgevallen dat mannen dit niet hebben. Mogelijk is dat bij poppen, door het ontbreken van het tweede x-chromosoom, het eumelanine de kans krijgt in bepaalde gevallen zich duidelijker te manifesteren, wat overigens een kwestie van vererving zal zijn, want bij de roodoogpoppen heb ik dit nog nooit gezien. Een bepaald evenwicht tussen de factorencomplexen is in dit laatste geval voor mij de enige oplossing. Wat de oogkleuren betreft, ben ik van mening dat deze aan de buitenkant laten zien tot welk factorencomplex een vogel behoort. Zo zal het donkere oog corresponderen met grijs, de tweekleuroog met grijs en bruin en de roodoog met bruin. Voor de kwekers de taak om de juiste verhoudingen tussen grijs en bruin te vinden.

In aansluiting op de artikelen van dhr. Beckmann en hetgeen door mij reeds werd geschreven in „Kontakt” van de Nederlandse Zebra-vinkenclub heb ik getracht met dit artikel mijn kweekresultaten en hetgeen mij daarbij is opgevallen te omschrijven. Mogelijk dat er voor u nog meer problemen rondom de maskerzebravink zijn ontstaan dan er al waren, maar ik heb er ook nog genoeg.

Ik ben echter van mening dat door het samengaan van theorie en praktijk er vele opgelost kunnen worden. Ik hoop dat door dit artikel dhr. Beckmann enkele bevestigingen heeft gekregen van zijn hypothesen, al zijn er weer andere door mij gesteld, tegenovergesteld aan de zijne. Toch moet u voor ogen houden dat wij beiden hetzelfde doel nastreven, namelijk verbetering van de zebra-vink en... alle zebra-vinkkwekers lid van de enige speciaalclub op dit gebied in Nederland, de NZC.

Vervolg van pag. 367

worden doorgaans drie tot vijf eieren gelegd; in het begin zijn ze bleekblauw, maar al spoedig zijn ze zó bevuild, dat van de eigenlijke kleur niets meer te bespeuren valt. Ze worden door beide partners bebroed; de jongen worden na circa drieëneenhalve week geboren en verlaten een week of zeven later het rieten bedje.

De roerdomp

Ook de roerdomp is een echte bewoner van de moerasrimboes, die daar een zeer verborgen leventje leidt. Hij is goudbruin van kleur met een mengeling van donkere vlekken en strepen over het verenkleed, de bovenkant een ietsje donkerder dan de bovenzijde. De snavel en de betrekkelijk korte poten met de enorm lange tenen zijn gelig groen. Deze kleurencombinatie biedt een voortreffelijke schutkleur tussen het riet en de biezen: de vogel wordt als het ware één met de omgeving. Dreigt er gevaar, maar is dit nog „ver van huis”, dan maakt de roerdomp zich sluipend uit de voeten, snel en geruisloos. Is de dreiging dichterbij dan neemt de vogel de paalhouding aan, dat wil zeggen: hij strekt de lange hals omhoog, waarbij de lange scherpe sneb recht naar boven wijst. Onbeweeglijk blijft hij staan; het vlekkerig, streperig patroon zorgt dat hij „oplost” tussen de vegetatie. Men loopt de dommel op luttele meters afstand voorbij, zonder hem op te merken. Heeft men hem echter wel in de gaten en wil men het dier naderen, pas dan op! De vogel probeert dan niet meer te vluchten, maar neemt de aanvalshouding aan. Hij zakt achterover en tracht te imponeren door de halsveren waaierend als een brede boa om de schouders te leggen en de vleugels en staart wijd uit te spreiden.

De vogel is dan woedend en werkelijk gevaarlijk! Plotseling schiet de dolksnavel uit, gericht op het hoofd van de indringer. Dit is echter geen doordachte aanval op de ogen als kwetsbaar deel, maar wijlen dr. Portielje heeft aangetoond dat een in het nauw gedreven roerdomp instinctief pikt naar een kleine vorm (kop) op een grotere (romp).

Behalve de rauwe kreten, die deze vogels af en toe laten horen, hebben ze in de paartijd een geluid, dat doet denken aan het geloei van een stier en in sommige delen van ons land noemt men ze dan ook „meer-stier”. Het zijn door het mannetje geuite grommende geluiden, die gevolgd worden door een duidelijke hoorbare inademing, waarop een explosief geloei volgt, een karakteristiek „übroemp”. Dit gebrul is op grote afstand hoorbaar, tijdens de nachtelijke stilte wel kilometers ver! Op sommige plaatsen hoort men de dommel ook nog wel „brullen” in juni en juli.

Dan zitten de meeste vrouwtjes reeds lang te broeden en zou men het heerschap ervan kunnen verdenken, dat hij het niet zo nauw neemt met de huwelijksrouw. Daarom vermoedt men dat bij de mannetjes polygamie voorkomt, temeer daar moeders de huishoudelijke plichten helemaal alléén vervult.

De kwak

De kwak is een gedrongen, „gebocheld” reigerdje van ruim zestig cm met een tamelijk dikke hals en vrij korté vleeskleurige poten. Overdag krijgt men hem slechts weinig te zien, want dan houdt hij zich schuil temidden van de moerasvegetatie, waar hij zit te soezen of te slapen. Wordt hij gestoord dan neemt hij de paalhouding aan, zoals ook de roerdomp doet. Tegen zonsondergang worden de kwakken wat meer actief. Dan gaan ze op zoek naar eterij, die bestaat uit insecten en larven, visjes, kikkers, salamanders, bloedzuigers, slakken en wat er nog meer te bemachtigen valt in het moerasgebied.

De kop, de hals en de gehele onderzijde zijn wit met uitzondering van de bovenkop, een „petje” dat zwart is met een fraaie, groenachtige metaalglans.

Buiten de iets verlengde kruinveren steken twee of drie, ongeveer twee dm lange witte „siersprietten” uit. De mantel en de veren op de schouders hebben dezelfde kleur als de bovenkop; de rest van de bovendelen is lichtgrijs. De buitenzijde van de vleugels is zacht licht-blauwgrijs, de slagpennen zijn iets donkerder. Jonge vogels zijn donkerbruin met gelig-witte vlekken. De broedgewoonten komen grotendeels overeen met die van andere reigerachtigen en daarom zal ik er niet verder over uitweiden. Wel wil ik u vertellen wat J. Drijver schrijft in het boekje „De vogels en de mens”. „Er is een tijd geweest dat hij (kwak) talrijk voorkwam, in het bijzonder in het waterrijke Zuid-Holland. Uit oude bescheiden is komen vast te staan dat het Goudse Bos en het Zevenhuise Bos, veel later nog het Schollevaarseiland in de Wollefoffenpolder tussen Nieuwerkerk aan de IJssel en Kralingen, rijk aan gevogelte waren en dat de kwakken daarbij een belangrijke plaats innamen. Van het eerstgenoemde terrein is bekend, dat er in 1357 behalve andere vogels, niet minder dan tweeduizend kwakken werden „uitgeschud”. Dat wil zeggen, dat de bijna volwassen maar nog niet vliegvlugge jongen door het schudden aan de bomen van de nesten werden verdreven en tot goede buit verklaard. Zij werden hoofdzakelijk op de binnenlandse markten verhandeld en vonden grif aftrek.”

De Europese kwakken vertrekken eind september naar hun winterkwartieren, die zich bevinden in Afrika ten zuiden van de Sahara.

Het woudaapje

Hoewel diverse auteurs nog altijd vasthouden aan de naam „wouwaapje”, vanwege het „wou-wou-wou-wou-wou-wou”-geroep, dat deze vogel in de schemering laat horen, is de officiële naam, vastgesteld door de Commissie voor de Nederlandse Avifauna, thans woudaapje. Het is ons kleinste reigertje (37 cm) en klautert als een aapje uiterst behendig door het woud van rietstengels.

Bij het mannetje zijn de kruin, de veren op de schouders en de rug zwart met een groen-

achtige glans; de slagpennen en de staart zijn zwart. De rest van het lichaam is voor het grootste deel fraai lichtgeel; dit geldt eveneens voor een grote, zeer in het oog lopende vlek op de vleugels.

Als woonplaats prefereert ons „aapje” grote laagveenmoerassen, waar het nest wordt gebouwd tussen dicht openstaande planten, meestal vlak boven het water en soms in struifungeert haar echtgenoot verder uitsluitend ken of op drijftillen. Het mannetje begint met bouwen, maar nadat de paring heeft plaatsgevonden neemt het wijfje deze taak over en als „sjouwerman”.

De jongen schijnen voor de Bruine kiekendief een lekkernij te zijn, want niet zelden wordt een exemplaar geslagen door de moerastiran, die het prompt naar zijn horst elders in de moerasvegetatie brengt.

40
jaar
NBvV

Nog zo'n 45 weken dan hebben we wéér vakantie.

Hoe komen we dié tijd door.

Misschien blijft er dan toch wel wat over om een nieuw lid aan te werven. . . . .

404

INSECTICIDE doodt insecten
ONSCHADELJK / GIFVRIJ

MUSSCHENBROEKS DWERGPAPEGAAIEN

Als men een artikel moet schrijven over een vogel op een kleurplaat en men heeft de betreffende vogel niet zelf gezien, dan blijkt het vaak toch wel erg moeilijk om te bepalen om wat voor soort het precies gaat.

Dit is nu ook weer het geval met de vogel die is afgebeeld op de omslag van dit nummer. U zult het met mij eens zijn dat het een prachtige vogel is, helaas wordt hij maar uiterst zelden ingevoerd, maar dat ze toch wel bij liefhebbers te vinden zijn bewijst de kleurenfoto op de omslag die bij een Duitse vogelliefhebber werd gemaakt.

De fotograaf Heinz Schrepp gaf op dat het een „Gua-Lori” (Neopsittacus Musschenbroekii) is. Bij het nazien van de literatuur over deze vogelsoort begon ik te twijfelen of het inderdaad wel een Musschenbroeks dwergpapegaaai, zoals de Nederlandse benaming luidt, is. Dit vooral door de kleur van de snavel en de vele gele strepen op de wangen. In deel 1 van „Vogels van Nieuw-Guinea” van A. Rutgers is de Musschenbroeks dwergpapegaaai afgebeeld met een rode snavel, hoewel bij de Engelse benaming die Rutgers opgeeft ook „Yellow billed mountain Lory” (letterlijk vertaald „Geel-snavel-berglori”) geeft, en in de beschrijving geeft hij op dat snavel en ogen geel zijn (het oog bij de vogel op de foto is roodbruin). Veel steun had ik hier dus niet aan.

Wat duidelijker werd het bij bestudering van hetgeen Ton Iredale in zijn bekende boek „Birds of New Guinea” er over schrijft, waarbij ik wel moet vooropstellen dat ook Iredale er moeite mee heeft, want hij begint met een korte

inleiding die als volgt luidt: „Als voorbeeld hoe moeilijk het is om soorten en ondersoorten te onderscheiden noem ik de twee soorten Musschenbroeks dwergpapegaaaien”. De twee soorten die hij dan noemt zijn de „Musschenbroeks lorikeet” (Neopittacus Musschenbroekii) en de „Alpine Musschenbroeks lorikeet” (Neopsittacus pullicauda). De eerste soort werd voor het eerst in het Arfakgebergte gevonden en hij kreeg toen de naam van de resident van Ternate, als dank voor diens steun bij de expeditie. Hij komt voor in de zuidoostelijke bergen en wel in gebieden tussen de 1500 en 3000 meter.

Vijfentwintig jaar later werd de „Alpine Musschenbroeks lorikeet” ontdekt. Een Nederlandse benaming heb ik niet kunnen vinden.

De soort is iets kleiner en ze komen voor in gebieden die nog iets hoger liggen, nl. tot 3600 meter. Aan de hand van de beschrijvingen van Iredale en zijn kleurentekeningen ben ik geneigd om aan te nemen dat de vogel die op de omslag van dit nummer is afgebeeld de Neopsittacus pullicauda, de „Alpinesoort” dus, is. Over deze soort is verder niet veel bekend, iets meer bekend is over de Musschenbroeks dwergpapegaaaien die o.a. werden gehouden door de hertog van Bedford in Engeland en daar in 1950 zelfs 2 eieren legden.

De eitjes kwamen wel uit, maar na 10 dagen lieten de ouders de jongen in de steek.

De voeding bestaat uit de bekende lori-brij, insektenvoer, zonnepitten, witzaad, fruit en bessen.

Bird specialist

Vrijblijvend kunnen wij u aanbieden alle soorten kanaries, Australische prachtvinken, Afrikaanse vinken, Zuidamerikaanse vinken, alle soorten parkietachtigen, diverse soorten toucans, siereendjes, kwartels, flamingo's, zwanen, papegaaaien, ara's, enz. enz. Steeds duizenden vogels in voorraad.

Wij vragen te koop: alle soorten sier- en watervogels.

BLANKESTIJN'S VOGELHANDEL

Dahliastraat 39 - Veenendaal - Telefoon 08385 - 12367

NOGMAALS: KLEURMUTATIES BIJ GOULDAMADINES

In het juni-nummer waren wij in de gelegenheid om een kleurenfoto op te nemen van de isabel-gouldamadine. Wij schreven toen dat wij later in een uitgebreid artikel zouden terugkomen op de mutaties die tot nu toe bij gouldamadines zijn voorgekomen. Wij gingen er toen van uit dat de gegevens die wij uit Australië ontvingen de basis zouden kunnen zijn voor dit artikel, vooral omdat in de loop van de jaren in dit werelddeel vele mutaties zijn voorgekomen en er daar ook het meeste over is gepubliceerd. Wij meenden dat in Nederland en België behalve de witborst-gouldamadine vrijwel geen mutaties bekend zijn. Dit blijkt nu gelukkig ten onrechte te zijn, want uit de vele reacties die wij van gouldkwekers ontvingen naar aanleiding van het artikel in het juni-nummer, blijkt wel duidelijk dat ook hier een aantal mutaties voorkomt. Wij moeten hierbij wel opmerken dat deze mutaties nog vrijwel niet op tentoonstellingen te zien zijn geweest, en dat is ook de reden dat wij ervan uit gingen dat er op dit terrein in Ne-

derland en België niet veel aan de hand was. Het lijkt ons beter om de publikaties van het artikel over kleurmutaties bij gouldamadines uit te stellen tot wij een beter beeld hebben wat er zoal in Nederland en België is voorgekomen, zodat een vollediger beeld kan worden gegeven. Wij zullen het daarom bijzonder op prijs stellen als gouldkwekers, waarbij mutaties zijn voorgekomen, ons dit willen meedelen, bij voorkeur met zo volledig mogelijke gegevens over de kleurafwijkingen en de vererving.

U kunt uw reacties en ervaringen opzenden naar het bondsbureau, postbus 74 te Bergen op Zoom.

Het is van groot belang dat wij een zo volledig mogelijk beeld krijgen, en daarom doen wij een dringend beroep op een ieder die met een mutatie bij goulds te maken heeft gehad om ons hiervan in kennis te stellen. Het hoeft geen groot verhaal te zijn, wij zijn al blij met korte, zakelijke mededelingen, maar wel graag zo volledig mogelijk.

GROTE VAKANTIEPUZZEL

Ook in de opgave van de grote vakantiepuzzel in het julinummer heeft het zetduiveltje ons parten gespeeld. Op pagina 322 staat in de advertentie van Gezasept de letter e, dit moet zijn de letter I. Ondanks dat hebben al vele inzenders deze fout onderkend en de juiste oplossing toegezonden. Om echter aan iedereen een eerlijke kans te geven kunt u nu uw oplossing inzenden tot 1 september a.s. U weet het, oplossingen **UITSLUITEND PER BRIEFKAART** en inzenden tot 1 september. Veel succes.

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

VRAAGPROGRAMMA en OPEN KLASSE

In het vorige nummer heeft u o.a. het vraagprogramma en alles over de bondsprijzen kunnen lezen. Helaas zijn er daarin enkele drukfoutjes geslopen. Onze excuses daarvoor met hierbij een **rektifikatie**.

Op pagina 327 vindt u het kopje „**afdelings-tentoonstellingen**”. Op de op een na laatste regel daaronder dient u i.p.v. 13 en 14 te lezen **18 en 19**. Op pagina 335 staan 3 accolades onder elkaar. Achter de laatste accolade en achter de letter c dient u i.p.v. E.K. **O.K.** te lezen.

Dit houdt in dat alleen in de hoofdgroepen 10, 18 en 19 en groep 43 van hoofdgroep 20 vogels in OPEN KLASSE worden gevraagd. Deze open klasse vogels dienen mee te dingen naar de bondsprijzen.

Ten overvloede zij nog wel opgemerkt dat de afdelingen vrij zijn in het samenstellen van een vraagprogramma, het is alleen maar bindend voor distriktswedstrijden en bondskampioen, en ook zelf kunnen bepalen voor welke hoofdgroep of combinatie van hoofdgroepen het bondskruis beschikbaar wordt gesteld. Behalve in de hiervoor genoemde hoofdgroep waarin open klasse wordt gevraagd, mag het bondskruis in de overige hoofdgroepen uitsluitend worden toegekend aan de hoogst gewaardeerde vogel EIGEN KWEEK, LAATSTE BROEDJAAR. **VOORBEELD:** Besluit uw afdeling het bondskruis toe te kennen aan de kleurkanaries dan dient aan de inzender van de door deze in 1973 gekweekte en op de TT hoogst gewaardeerde vogel dat bondskruis te worden overhandigd.

Wordt besloten om het bondskruis beschikbaar te stellen voor de hoofdgroep Grote Parkieten dan dient dit te gaan naar de inzender van de hoogst gewaardeerde grote parkiet ook al zou deze parkiet geen eigen kweek zijn, mits deze vogel dan wordt genoemd in groep 43. In dit laatste geval is de afdeling echter niet verplicht deze open klasse vogel ook te betitelen als kampioen eigen kweek. Voor de **eigen prijzen indeling** kan men genoemde open klasse vogels en de eigen kweek vogels gescheiden houden. Ditzelfde geldt ook voor de andere hoofdgroepen waarin OK wordt gevraagd.

Tenslotte nog dit, in hoofdgroep 10, 14, 17, 18 en 20 wordt onder eigen kweek verstaan vogels gekweekt in 1972 of 1973.

STANDAARDEISEN

Vanaf heden zijn de volgende standaardseisen op het bondsbureau verkrijgbaar: Grasparkieten f 15,-, Agaporniden f 7,50, Neophema's f 6,-, Zebra-vinken f 3,50 en het deeltje Beknoppete erfelijkheidsleer en inleiding vederstructuur f 4,-. U kunt bestellen door overmaking van het gewenste bedrag op onze giro 1148324. Vergeet vooral uw naam en adres niet te vermelden waar het bedrag voor is bestemd. **Standaardseisen kanaries volgen nog.** Ook dit kunt u binnenkort op deze wijze vernemen.

LEDENSTAND

Het gaat goed met de ledenwerving. Per 1 juli j.l. was de stand 39.498, dat zijn er ruim 400 meer dan per 1 juli 1972. We gaan door. De komkommertijd zit er weer op, we gaan weer serieus ons inspannen voor de goede zaak.

NIEUWE AFDELING

Als nieuwe afdeling mogen we deze maand welkom heten Maasbommel in distrikt Gelderland. Wij wensen ze erg veel succes.

OVERLEDEN

F. J. van Rooijen, IJmuiden; Van Schilt, Steenberg; S. Talhout, Franeker; M. van Riel, Loon op Zand; S. Verhees, Helmond; P. Riedijk, Spijkenisse; A. Damhuis, Steenwijk; J. Sijbel, Elburg; B. Bosman, Elburg; M. van Rens, Horst; D. Batenburg, H. I. Ambacht; D. Duinink, Groede; A. Rottier, Terneuzen; K. Feenstra, Den Burg-Texel; J. C. Mourits en J. Verheugd, Noordwijk; T. Toet, Apeldoorn; J. F. Beltzer, Amsterdam; M. Fransen, Oeffelt.

DENKT U AAN EEN TIJDIGE INLEVERING VAN UW RINGENBESTELFORMULIER EN HET BESTELFORMULIER VOOR DE KALENDER 1974?

BEPLANTING IN EN OM DE VOLIÈRE LIJSTERBES

Sorbus aucuparia

De naam geeft al de relatie aan tussen deze boomsoort en de vogels. De rode besachtige steenvruchten die omstreeks augustus rijp zijn vinden gretig aftrek bij vele grotere vogelsoorten zoals de merels, lijsters etc. In de vrucht zitten 2 à 3 keiharde zaden die wanneer zo'n bes door de vogel is verorberd niet in het vogellichaam verteren, integendeel de inwerking van maagzuren heeft voor de verdere ontwikkeling van het zaad een gunstige uitwerking. Ze verlaten dan het vogellichaam en op die manier vindt een natuurlijke verspreiding plaats. We kunnen dan ook deze betrekkelijk kleine boom overal aantreffen, vooral waar hij een goede zonnige standplaats heeft.

De bladeren, oneven geveerd, staan verspreid. De 9 tot 15 lancetvormige zijblaadjes hebben scherp gezaagde randen. Ongeveer half mei bloeit de lijsterbes met geelachtig witte bloemen in grote tuilen. De bloesem heeft een onaangename geur.

De boom gedijt in elke grond mits die maar niet te droog is.

Alhoewel hij vanwege zijn lengte moeilijk IN een volière is te planten, kunnen we hem toch wel in de directe omgeving daarvan aanbevelen. Veel ruimte vragen ze niet en erg hoog worden ze ook niet, max. 10 meter.

Wanneer de bessen dan rijp zijn heeft u gelijk een kostelijk voedsel voor uw vogels. Wanneer de foto 4 weken later zou zijn genomen waren de bessen dieprood van kleur geweest, rijp en klaar om geplukt te worden voordat merel en lijster er mee weg zijn.

FLORAVI

DUPHASECT

DUPHASECT is beslist geen vernietigingsmiddel tegen allerlei insecten.

DUPHASECT heeft geen maandenlange werking.

INSECTICIDE MET EEN LANGDURIGE WERKING KAN IMMERS GEVAAR VOOR UW VOGELS OPLEVEREN!

DUPHASECT IS EEN VOLKOMEN VEILIGE SPRAY - we zouden het een MILIEU-VEILIGE SPRAY kunnen noemen.

DUPHASECT is geheel afgestemd op de bestrijding van EKTOPARASIETEN: zoals BLOEDLUIJ - VEDERMIJ - SCHACHTMIJ.

witte molen

Toelatingsnr. 5782

Er zijn heel veel mensen die denken dat het winterkoninkje ons kleinste vogeltje is. Dat is echter niet helemaal waar: het goudhaantje en het vuurgoudhaantje zijn ongeveer een halve cm kleiner. Om u een voorbeeld te geven om aan te tonen hoe nietig en licht deze diertjes zijn, het volgende: op 30 december 1945 vonden enige leden van de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie in de omgeving van Zwolle een goudhaantje, dat kort geleden was gestorven. Het zat vastgekleefd aan de „strokerige” kastanjeknoppen in een stapel takken!

Het goudhaantje is van boven groenachtig, van onderen vuilwit. De vleugeltjes zijn donker met twee witte dwarsbandjes. De slagpennen zijn gebiesd met lichte randjes; de donkerbruine staart heeft gelig groene zomen. Het opvallendst is echter de kruin. Deze is bij het mannetje oranjegeel en begrensd door een zwart bandje. Bij het vrouwtje is dit „petje” lang niet zo opzichtig, maar lichtgeel. Aan dit gouden „kroontje” danken de vogeltjes hun wetenschappelijke naam **Regulus regulus**, dat „koninkje” betekent „vanwege de goudgele kopvlek, die dan een kroon zou moeten voorstellen”. (Bij het zeldzamere vuurgoudhaantje is de kruin nóg vuriger oranje en onder de zwarte begrenzing ervan loopt een duidelijke witte wenkbrauwstreep.)

Goudhaantjes zijn bij ons vrij talrijke broedvogels, die als domein de sparrebossen uitkiezen. Daar hangen zij hun nestjes op aan de uiteinden van de takken, bij voorkeur op plaatsen waar de naalden erg dicht opeen staan. Prof. dr. L. Tinbergen schrijft in zijn leerzame boekje, dat ik gaarne warm aanbe-

HET GOUDHAANTJE

veel, **Vogels in hun domein** (uitgegeven door Thieme te Zutphen): „Het is vrijwel geheel aangewezen op sparretakken met afhangende twijgen. Onder de tak, tussen die twijgen, vlecht het goudhaantje zijn hangende nestje. Nu komen de sparren in verschillende groeivormen voor, maar niet eens al deze groeivormen leveren een geschikte nestplaats voor deze kieskeurige dwerg op!”

Het is een hele toer dit ronde kunstwerkje te vinden, dat vervaardigd wordt van mos, dennenaalden, spinsel en ander fijn materiaal, dat tot een viltachtige massa wordt ingeweven. De binnenkant wordt warm gevoerd met haren, pluus en een overvloed van veren, die dikwijls uit de betrekkelijk nauwe opening – aan de bovenzijde – steken. De zes tot elf zijn geelachtig wit tot bleek roze met geelbruine vlekjes, die vaak – maar lang niet altijd – een vrij brede kring om het dikke eind vormen. Zij worden door het vrouwtje ongeveer twee weken bebroed, maar na de geboorte van de kindertjes helpt ook vader mee ze groot te brengen. Zij verlaten na zestien tot achttien dagen hun keurige hangwieg.

Het voedsel van de „vogelkoninkjes” bestaat uit allerlei insecten, larven, poppen, spinnetjes enz. Tijdens het foerageren langs takjes en twijgjes is het „sisisi-sisisi-sisisi” vrijwel onophoudelijk te horen. Het gezang is zoiets als „siede-siede-siede-siede-siesuufieie”.

In de wintermaanden zijn zowel de goudhaantjes als de vuurgoudhaantjes in ons land talrijker dan 's zomers. Dan krijgen ze namelijk visite uit noordelijker oorden.

„ANIMALI“ INTERNATIONALAAL VOGEL- EN APENPARK

POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303 - TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

STEDS VOORRADIG EEN RUIME COLLECTIE TROPISCHE EN ANDERE PARKVOGELS.

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst.

Vogelliefhebbers bezoekt ons park! — Verkoop ook gedurende het weekeinde.

VERKORT DE RUI-TIJD
BEVordert DE BROEDRESULTATEN
VERHOOGT HET WEERSTANDSVERMOGEN
HERGEEFT DE VOGELS HUN ZANG EN
VEDERPRACHT

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 109 - DELFT
VERKRIJGBAAR IN ALLE
dieren - speciaalzaken

BEAVITA

aktiveert de vorming van een gezonde vedertooi, de conditie wordt gunstig beïnvloed door de katalytische werking van het vitamine B-compl.

beaphar
RAALTE HOLLAND

Vogelhandel REIN v. d. VEEN, Goor

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

Valkparkiet	35,— p.p.	Zebravinken,		Goud voorhoofd parkiet	65,— p.p.
Grasparkiet	10,— p.p.	zilvervleugel	11,— p.p.	Muisparkiet	40,— p.p.
Albinoparkiet	12,— p.p.	Driekleurnonnen	6,50 p.p.	Slegeldruppelastrilden	100,— p.p.
Lutinoparkiet	12,— p.p.	Geelstuit Edelzanger	11,— p.st.	Briivogels	20,— p.p.
Deensbonte parkiet	12,— p.p.	Zwartkopnonnen	7,50 p.p.	Turquoiseinepark.	75,— p.p.
Chinese dwergkwartel	10,— p.p.	Parelhalsbandamadine	37,50 p.p.	Roodrugpark.	55,— p.p.
Idem, zilver	15,— p.p.	Or. Blauwfazantjes	12,50 p.p.	Splendidpark.	160,— p.p.
Idem, isabel	20,— p.p.	Blauwkop blauwfazantjes	22,50 p.p.	Pracht Rosella's	175,— p.p.
Witkop nonnen	7,50 p.p.	Loodbekjes	5,— p.p.	Ag. Personata	55,— p.p.
Napoleons	5,50 p.p.	Bandvinkjes	6,— p.p.	Ag. Roseicollis	45,— p.p.
Diamantvinken	50,— p.p.	St. Helena-fazantjes	15,— p.p.	Ag. Taranta	50,— p.p.
Roodkop gouldamadine	65,— p.p.	Gele Rietvinken	90,— p.p.	Roodkuifkardinalen	22,50 p.st.
Driekleur pap. amadine	52,50 p.p.	Muisparkieten	40,— p.p.	Bruinborstrietvinken	65,— p.p.
Spitsstaartamadine	35,— p.p.	Saffraanvinken	35,— p.p.		
Ceresamadine	35,— p.p.	Kanarie, man	12,50 p.st.	1-1 Bandvinken	
Binzenastrilde	45,— p.p.	Oranjekaakjes	7,50 p.p.	1-1 Blauw Grijs Roodstaartjes	
Gordelgrasvinken	35,— p.p.	Goudbuikjes	9,— p.p.	1-1 Ekstertjes	
Ag. Fisheri	50,— p.p.	Edelzangers	10,— p.p.	1-1 Loodbekjes	
Rode druppelastrilde	70,— p.p.	Mozambique sijsjes	10,— p.p.	1-1 Napoleontjes	
Japane meeuwtjes	7,— p.p.	Zilverbekjes	5,50 p.p.	Samen voor f 27,50	
Grijze Roodstaart-papegaai	175,— p.st.	Zwartmaskerduifjes	20,— p.p.		
Diamantduifjes	20,— p.p.	Peru duifjes	30,— p.p.	1 paar chin. dwergkwartels	
Idem, zilver	40,— p.p.	Tijgervinken	7,50 p.p.	1 paar zilver chin. dwergkwartels	
Guinea duiven	70,— p.p.	Indische nonpareil	20,— p.p.	Samen voor f 20,—	
Zebravinken, grijs	7,— p.p.	Indigo vink	17,50 p.st.		
Zebravinken, isabel	7,— p.p.	Rode boskwartel	30,— p.p.	Verzending onder remb. verp. f 1,50	
Zebravinken, wit	9,— p.p.	Coromandel kwartel	40,— p.p.		
Zebravinken, masker	11,— p.p.	Blauwfazantje	7,50 p.p.	VRACHT REKENING KOPER	
		Aurora astrilde	20,— p.p.		

's Maandags de gehele dag gesloten — 's Zondags van 9 tot 2 uur geopend

U weet waarop gelet moet worden!

Kleine schijnbaar onbelangrijke zaken kunnen het plezier aan uw vogels bederven.

Zomaar een handje los zaad kan u duur komen te staan.

Weet u wat er mee gebeurt is?

Zaad dat onvoldoende is geschoond, slecht geventileerd, een te hoog vochtgehalte heeft met kans op schimmelvorming kan funest voor de gezondheid van uw vogels zijn.

ELKE VOGELSOORT VRAAGT EEN EIGEN VOEDING

Het zaadmengsel voor kanaries is beslist niet geschikt voor parkieten. Wildzang heeft een eigen voorkeur. De zaden voor Australische prachtvinken verschillen met die van Afrikaanse soorten.

WITTE MOLEN HEEFT AANGEPASTE VOEDERS

Witte Molen natuurrijpe zaden met de "Allesterin"® - Conditiekorrel - geven een natuurlijke vitaliteit.

Witte Molen soorteigen
vogelzaden "Allesterin"®
- herkenbaar aan de rode
sticker - verkrijgbaar bij
de dierenspecialzaak!

witte
molen